

(ALLAHU E SHPEJTOFTË ARDHJEN E TIJ TË NDERUAR!)

Tiranë, 2021

Titulli i librit : **Imam Mehdiu**

Autori: **Sejjid Ali Khamenei**

Përktheu: **Vullnet Merja**

Redaktoi: **Jerida Kulla**

Korrekttoi: **Vjollca Karaj**

Përgatitja për shtyp dhe kopertina : **Isra Merja**

Botoi: **Shoqata "FLLADI"**

H Y R J E

Me Emrin e Allahut, Mëshiruesit, të Gjithëmëshirshmit!

Çështja e Mehdiut (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!), nuk është një çështje imagjinare, ku ëndërrimtarët e përmendin në dëshirat e tyre; të shtypurit, duke besuar në të, qetësojnë dhimbjen e padrejtësisë mbi ta; ndërsa dembelët, në shpresat e rreme, shohin një justifikim për përtacinë e tyre.

Përkundrazi, çështja e Mehdiut (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!), është një ndjenjë e lindur dhe e përqendruar në thellësinë e njerëzimit, pasikjo çështje është globale, islame dhe shi'ite. Kështu që, të gjithë ata besojnë se Mehdiu do të dalë në një kohë të caktuar, edhe nëse emrat ndryshojnë. Duke u bazuar në pikëpamjen islame dhe atë shi'ite, në veçanti, se Mehdiu ekziston midis nesh. Mbi këtë çështje na ka lajmëruar i Sinqerti dhe Besniku, Profeti Muhamed (Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!), si dhe Imamët e pastër, nëpërmjet transmetimeve të shumta, për të cilat nuk ka asnjë dyshim.

Prandaj, çështja e Mehdiut (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!), është një realitet dhe nuk është një fantazi, është një e vërtetë dhe jo një mit, është një akt i forcës dhe jo përtaci, dembelizëm dhe mbështetje. Është shpresë për një të ardhme të begatë, ku besimtarët aktivizohen me Imamin. Ata luten dhe përpiqen me durim, duke punuar për të përgatitur terrenin për pritjen e tij, me një pritje punëtorësh dhe jo ëndërrimtarësh.

.Mehdiu nuk është vetëm për shi'itët, as vetëm për myslimanët, por është për çdo person të dobët, të pambrojtur dhe të shtypur në tokë. I përket çdo populli dhe feje. Mesazhi i tij është universal, ashtu sikurse mesazhi i Islamit është universal. Rruga e tij është rruga e Profetëve dhe e të Dërguarit të Allahut (Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!), të cilin e dërgoi mëshirë për mbarë botët. Mehdiu (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!) është i dashuri i zemrave tona, shpresa jonë dhe prijësi ynë. Përmes fjalëve të tij, udhëheqësi ynë, Imam Khamenei (Allahu ia shtoftë jetën!), do të na ndriçojmë rrugëtimin dhe do të na njohë me të vërtetën e çështjes.

Për të trajtuar çështjen e Mehdiut (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!), ne do të cekim disa nga kuptimet dhe mësimet e tij, duke u bazuar në fjalët e Imam Khameneit (Allahu ia shtoftë jetën!), që Imam Mehdiun e quan “udhëheqës”, kurse ditën e lindjes së tij “festë madhështore” jo vetëm për shi'itët, por për të gjithë kërkuesit e drejtësisë në botë.

FJALA E BOTUESIT

Me emrin e Allahut, Të Gjithmëshirshmit Mëshirplotit

Falënderimi i takon Allahut, Zotit të botëve. Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi Profetin Muhamed, zotërinë e krijesave dhe vulën e profetëve, mbi Ehli Bejtin e tij të pastër e të dliirë, mbi shokët e tij të zgjedhur dhe mbi të gjithë të dërguarit e Allahut.

Es selamu alejkum ue rahmetullahi ue berekatuhu! Paqja, mëshira e Allahut dhe mirësitë e Tij qofshin mbi ju!

Ne besojmë në gajb, në dijen e fshehtë dhe kjo është pjesë e besimit islam. Allahu i Madhëruar thotë: “Elif, Lam, Mim. Ky është Libri që nuk ka dyshim në të, (sepse është prej Allahut), është udhëzues për ata që janë të devotshëm. Ata që e besojnë të fshehtën (gajb), e kryejnë faljen, (namazin) dhe prej asaj që Ne u kemi dhënë ata japin (zeqat, sadaka, etj).... ” (Sure "Bekare", ajetet 1-3)

Me të drejtë mund të shtrohet pyetja: Kush është ai që e di të fshehtën, atë që do të ndodhë në të ardhmen në dynja, në univers, pas dynjasë? Nëse duam të njohim të fshehtën ku të shkojmë? Cili është ai që e njeh të ardhmen, e cila është në vetvete një pjesë e së fshehtës? Sipas Islamit, përgjigjia e prerë: “Askush nuk e di të fshehtën, përveç Allahut të Madhëruar.”

Në Kur'anin Fisnik, burimi i parë i legjislacionit (Sheriatit) islam, ka shumë lajme të dijes së fshehtë edhe për të ardhmen. Pjesa më e madhe e Kur'anit trajton domethënien e dijes së fshehtë, gajbin, si kuptim të gjerë. Kurse lajmet për të ardhmen, për tokën dhe ngjarjet, Kur'ani i ka paraqitur në shumë vende.

Gjithashtu, edhe burimi i dytë, sunneti, trajton hadithet e trasmetuara muslimanët nga Profeti Muhamed, (*Paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) dhe nga Ehli Bejtë që flasin për lajmet e së ardhmes. Për këtë temë ka me qindra hadithe dhe transmetime. Një pjesë e dijetarëve kanë thënë se janë mijëra transmetime që flasin për të ardhmen dhe fundin e kësaj bote.

Një prej çështjeve që ka lidhje me besimin në gajb (e fshehta) është edhe çështja e imam Mehdiut (*Allahu e shpejtoftë ardhjen e tij!*). Kjo çështje nuk është e posaçme vetëm për një grup myslimanësh apo për një medhheb të caktuar. Nuk është çështje e posaçme e shiizmit. Ajo çështje e përgjithshme që i përket të gjithë myslimanëve sepse Profeti Muhamed ka lajmëuar për këtë çështje. Përderisa Profeti Muhamed ka lajmëruar për këtë, atëherë duhet të zbatohet thënia e Kur'anit të shenjtë që thotë: "...Çfarëdo që t'ju japë i Dërguari, merreni atë, e çfarëdo që t'ju ndalojë, hiqni dorë prej saj..." (Sure "Hashr", ajeti 7)

- **Kush është imam Mehdiu?**

Ai është Muhamedi, ibiri i Hasanit, ibiri i Aliut, ibiri i Muhamedit, i biri i Aliut, i biri i Musait, i biri i Xhaferrit, i biri i Muhamedit, i biri i Aliut, i biri i Hysejnit, i biri i Aliut, i biri i Ebu Talibit (*Paqja qoftë mbi ta!*). Imam Muhamed Mehdiu (*Allahu e shpejtoftë ardhjen e tij!*) ka lindur në Samarra, e cila ndodhet në Irak, në vitin 255 të hixhrit.

- **Imamati i tij**

Imam Muhamed Mehdiu (*Allahu e shpejtoftë ardhjen e tij!*) e filloi udhëheqësinë (imamatin) pas vdekjes së babait të tij, imam Hasan Askeriut (*Paqja qoftë mbi të!*), në vitin 260 të hixhrit.

Imam Mehdiu (*Allahu e shpejtoftë ardhjen e tij!*) është shpëtimtari i njerëzimit, ardhjen e të cilit e përgëzojnë fetë qiellore. Ai do ta mbushë tokën me drejtësi e mirësi, pasi të jetë mbushur me padrejtësi e ligësi. Këtë e ka lajmëruar profeti Muhamed (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) dhe imamët e tjerë të Ehli Bejtë (*Paqja qoftë mbi ta!*).

Çështja e lindjes së tij është fshehur nga frika e pushtetit abasit, që kërkonte ta vriste.

Për imam Mehdiun (*Allahu e shpejtoftë ardhjen e tij!*) ka dy të fshehta: Fshehja e Vogël (e shkurtër) dhe e Fshehja e Madhe (e gjatë).

- **Fshehja e Vogël (e shkurtër)**

Kjo fshehje filloi me lindjen e imamt Mehdiut (*Allahu e shpejtoftë ardhjen e tij!*), në vitin 255 të hixhrit dhe përfundoi me vdekjen e përfaqësuesit të tij të katërt në vitin 328 të hixhrit.

Gjatë Fshehjes së vogël (të shkurtër), imami kontaktonte me pasuesit e tij nëpërmjet përfaqësuesve të tij në mënyrë të fshehtë. Ata përfaqësues ishin:

- 1- Uthman ibn Said El Umerij
- 2- Muhamed ibn Uthman El Umerij
- 3- Husein ibn Ruh En Neubekhtij
- 4- Ali ibn Muhamed Es Semerij

- **Fshehja e Madhe (e gjatë)**

Kjo fshehje ka filluar kur vdiq përfaqësuesi i katërt i imam Mehdiut (*Allahu e shpejtoftë ardhjen e tij!*), në vitin 328 të hixhrit dhe do të vazhdojë derisa Allahu ta urdhërojë ardhjen e tij.

- **Prania e imam Mehdiut (*Allahu e shpejtoftë ardhjen e tij!*)**

Prania e imam Mehdiut dhe jetëgjatësia e tij kanë lidhje me fuqinë e Allahut të Madhëruar. Përderisa Allahu e ka ngarkuar me misionin e ndreqjes e të shpëtimit të njerëzimit, po ashtu Ai i jep atij jetëgjatësinë njëlloj si me profetin Nuh (*Paqja qoftë mbi të!*). Profeti Nuh, Allahu i dha jetëgjatësi në kryerjen e misionit të predikimit e të udhëzimit të njerëzve. Ai jetoi 950 vjet, siç thotë Kur’ani i Shenjtë, duke e ftuar popullin e tij në rrugën e Allahut: “Ne e dërguam Nuhun te populli i tij. Ai qëndroi tek ata një mijë pa pesëdhjetë vjet, e megjithatë, ata i përfshiu përmytja, duke qenë keqbërës.” (Sure “Ankebut”, ajeti 14.)

Shkenca e sotme ka konstatuar se njeriu mund të jetojë me mijëra vite. Disa dietarë kanë kryer disa eksperimente në pjesë të ndryshme të trupit të njeriut, të kafshëve dhe të bimëve.

Prej këtyre eksperimenteve, janë ato të kryera në disa pjesë të nervave të njeriut, si në muskuj, në zemër, në lëkurë dhe në veshka. Gjatë këtyre eksperimenteve është vënë re se këto pjesë:

1- Përderisa ushqimi i duhur është i siguar, ato qëndrojnë të gjalla e të fjetura.

2- Qelizat e tyre rriten dhe shumohen në varësi të ushqimit që përdoret.

3- Koha nuk ndikon tek ato. Kjo do të thotë se ato as nuk plaken e as nuk dobësohen me kalimin e kohës. Madje atyre nuk u duket as gjurma më e paktë e plakjes. Përkundrazi, ato rriten dhe shtohen në këtë kohë, njësoj sikur rritej e shtohet në vitet e mëparshme.

4- Të gjitha dukuritë tregojnë se ato pjesë do të qëndrojnë të gjalla e në gjumë, për sa kohë studiuesit do të jenë të durueshëm në mbikëqyrjen e tyre dhe për sa kohë sigurimi i ushqimit të jetë i mjaftueshëm për to.

• Hadithe të sakta rreth imam Mehdiut

Kanë ardhur transmetime (hadithe) të sakta që flasin për ardhjen e imam Mehdiut (*Paqja qoftë mbi të!*) në fundin e kësaj bote dhe ai do të jetë kusht prej kushteve të Kijametit. Prej atyre trqansmetimeve përmendim:

1- Në librin "Mustedrekul Hakim, vëllimi 4 faqe 557-558 përmendet një hadith i përcjellë nga Ebu Said el Khuderij i cili ka transmetuar nga profeti Muhamed (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij*) se ka thënë: "Në fundin e kohës së umetit tim, do të paraqitet Mehdiu. Allahu do t'i dhurojë shi, toka do të nxjerrë frutat e saj, ai do të japë shumë para, bagëtia do të shtohet, umeti do të madhështohet..." Albani ka thënë se zinxhiri i transmetimit të këtij hadithi është i saktë.

2- Umu Selemeh ka thënë: “ E kam dëgjuar të dërguarin e Allahut (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të!*) duke thënë: “*Mehdiu është nga prejardhja dhe familja ime, nga pasardhësit e Fatimes*” (Sunen Ebu Daud, 11/373; Sunen Ibn Maxha. Shejh Albani në Sahih el Xhamiu thotë se është hadith i saktë (sahih), 6734)

3- “Aliu (*Allahu qoftë i kënaqur me të*) ka thënë: “*I dërguari i Allahut, (Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të!) ka thënë: “Mehdiu është prej nesh, pjestar i familjes sime. Allahu do ta udhëzojë brenda një nate.”* (Musned Ahmed, vëllimi 2, faqe 58, hadithi 645, verifikuar nga Ahmed Shakir, i cili ka thënë: Zinxhiri i transmetimit të këtij hadithi është i saktë; Sunen Ibn Maxha, vëllimi 2, faqe 1367. Ky hadith është cilësuar i saktë nga shejkh Albani në Sahih el-Xhamiu Sagir, 6735).

4- Profeti Muhamed (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të!*) ka thënë: “Nëse vetëm edhe një ditë do mbes para ditës së Kiametit, Allahu do ta dërgoj një burrë nga familja ime që do ta mbush këtë botë me drejtësi dhe paanësi, ashtu siç ajo ishte e mbushur meshtypje.” (Ebu Daudi)

5- Transmeton Abdullah ibn Mesudi nga i Dërguari i Allahut (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të!*) se ka thënë: “Botës nuk do t’i vijë fundi derisa arabët të sundohen nga një burrë prej familjes sime dhe emri i të cilit do të jetë si emri im.” (Musned Ahmedit, 5/199, hadithi 3573. Në një version tjetër thuhet: “... emri i të cilit do të jetë si emri im dhe emri i babait të tij do të jetë si emri i babait tim.” Sunen Ebu Daud, vëllimi 11, faqe 370).

6- Profeti Muhamed (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të!*) ka thënë: “*Botës nuk do t’i vijë fundi derisa një burrë nga familja ime, emri i të cilit do të jetë si emri im, të sundojë arabët.*” (Sahih Tirmidhij, vëllimi 9, faqe 74; Sahihu Ebu Daud, vëllimi. 5, faqe 207. Është transmetuar edhe nga Ali ibn Ebi Talib, Ebu Saidi, Umu Selemeh dhe Ebu Hurejra).

7- Profeti Muhamed (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të!*) ka thënë: “*Mehdiu do të jetë nga familja ime, nga pasardhësit e Fatimes (vajza e profetit).*” (Sunen Ibn Maxha)

8- Xhabir (*Allahu qoftë i kënaqur me të!*) ka thënë: “I Dërguari i Allahut (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të!*) ka thënë: “Isai do të zbresë dhe udhëheqësi Mehdi do t'i thotë: “Eja na udhëhiq në namaz”, por ai (Isai) do t'i thotë: “Jo, ata duhet t'i udhëheqë dikush nga ju si nder që i ka bërë Allahu këtij umeti.” Ndërsa në versionin e transmetuar nga Muslimi thuhet: “...pastaj do të zbresë Isai, i biri i Mejremes dhe udhëheqësi i tyre do t'i thotë: “Eja na udhëhiq në namaz”, por ai do të thotë: “Jo, disa nga ju janë udhëheqës mbi të tjerë si nder nga Allahu për këtë umet.” (Transmeton Muslimi , 225)

9- Transmeton Said el Khuderij nga i Dërguari i Allahut (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të!*) se ka thënë: “Ai është prej nesh, pas të cilit do të falet Isai, i biri i Mejremës.” (Transmeton Ebi Naim në Akhabar el Mehdi. Shejh Albani thotë se hadithi është i saktë. Shih: El Xhamiu es Sagijr, vëllimi 5, faqe 219, hadithi 5796).

E të tjera e të tjera hadithe të cilat gjenden në literaturat islame të cilët arrijnë shkallën e "tauatur" (teuaturi ka kuptimin e një hadithi të transmetuar nga aq shumë njerëz dhe shumë zinxhirë transmetimi saqë është e pamundur që ata të kenë pajtuar në gënjeshtëri.)

Gjithashtu, dijetarë të shumtë islam pohojnë se imam Mehdiu është e vërtetë e padiskutueshme.

1- Muhamed Berzangjij në librin e tij “El Isha’atu li Ishrat es Sa’ah” në kreun e tretë në të cilin përmendn shenjat e mëdha dhe shenjat që do të ndodhin pak para Kiametit ka thënë: “Këto shenja janë të shumta dhe e para e tyre është ardhja e Mehdiut. Dije se hadithet që janë transmetuar rreth tij janë të ndryshme dhe të shumta.” Ai po ashtu ka thënë: “Dije se hadithet që flasin për Mehdiun, për ardhjen e tij para fundit të botës, dhe se ai është prej Familjes së pastër të profetit (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të!*) nëpërmjet Fatimes, arrijnë shkallën e teuatur -it, prandaj s’ka kuptim që t’i mohosh ato.”

2- Dijetari Muhamed Sefarinij ka thënë: “Ka shumë transmetime të cilat flasin për ardhjen e Mehdiut të cilat arrijnë shkallën teuatur. Ato janë shumë të njohura tek dijetarët sunit dhe janë bërë pjesë e besimit të tyre.” Më pas ai citon një numër hadithesh rreth ardhjes së Mehdiut dhe emrat e sahabëve që i kanë transmetuar.

3- Hafiz Ebu Hasan el Abīrij ka thënë: “Hadithet muteuatire të transmetuara nga i Dërguari i Allahut (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të!*) që e përshkruajnë Mehdiun janë të shumta. Ato tregojnë se Mehdiu do të jetë nga familja e Profetit, do ta mbush tokën me drejtësi, Isai, i biri i Mejremes, do të vijë dhe do ta ndihmojë ta vras Dexhallin, do t'i prijë (Mehdiu) umetit në namaz dhe Isai (paqja qoftë mbi të!) do të falet pas tij (Mehdiut).” Nga këto që përmendëm më lart del në pah se çështja e imam Mehdiut është e vërteta e padiskutueshme dhe besimi në të është besimi në të fshehtë (gajbin).

“O Zoti ynë! Ne dëshirojmë nga Ty, që me shtetin e nderuar (të imam Mehdiut) ta lartësosh Islamin dhe pasuesit e tij; ta poshtërosh hipokrizinë dhe ndjekësit e saj; të na bësh neve në atë shtet prej thirrësve në bindjen ndaj Teje, udhëheqës në rrugën Tënde; për hir të atij shteti, të na dhurosh dinjitet në këtë jetë dhe në Jetën Tjetër.”

Paqja e Allahut qoftë mbi ju!

Haxhi Shejkh Vullnet Merja

KAPITULLI I PARË

ÇËSHTJA E MEHDIUT

*(ALLAHU I MADHËRUAR E SHPEJTOFTË ARDHJEN E TIJ TË
NDERUAR!)*

- Baza e kësaj çështjeje globale
- Pozita e Mehdiut në Islam
- Shfaqja e Shpëtimtarit është një frymëzim i natyrshëm
- Shi'itët dhe Mehdiu
- Pse mungon ai atëherë?

Baza e kësaj çështjeje globale

Të flasësh për Imam Mehdiun (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!), do të thotë të flasësh për ndryshimin e pashmangshëm në faqen e tokës, nga padrejtësia në drejtësi, nga gënjeshtria në të vërtetën, nga errësira në dritë dhe nga korrupsioni në mirësi. Kjo përmbysje historike nuk është vetëm për Shi'izmin, ose për Islamin. Ai është një zë i përgjithshëm për mbarë njerëzimin dhe të gjitha fetë. Nëse rishikoni besimet e njerëzimit, me siguri që do të shihni se besimi i drejtë dhe shpëtimtar, nga ajo që vuan njerëzimi, si padrejtësia dhe errësira, është besimi i përhapur dhe i bazuar në të.

Këtu do të prekim edhe disa prej atyre që janë përmendur në Dhiatën e Vjetër (*Teurati dhe shtojcat e saj*) dhe në Dhiatën e Re (*Bibla dhe shtojcat e saj*). Ato e miratojnë atë që thamë, pavarësisht nga shtrembërimet që prekin dy librat.

“Të drejtët do ta trashëgojnë përgjithmonë tokën, por të këqijtë (të pabesët) do të shkatërrohen dhe do të shfarosen”.¹

“Ai është i vendosur në fronin e tij, për të gjykuar popujt me drejtësi dhe integritet”.²

Pastaj ai thotë: “Kapuni fort pas atij që është te ju, derisa të vijë ai që do të triumfojë dhe do të ruajë veprat e mia deri në fund. Do t'i jap autoritet mbi popujt, që të kujdeset për ta me dorë të hekurt dhe të prishë të keqen, ashtu si prishen enët prej balte, si dhe do t'i jap planetin e mëngjesit”.³

Kjo është në Judaizëm dhe Krishterim. Por, nëse shikojmë edhe te Mexhusët, gjithashtu, ata besojnë se do të kthehet një person me emrin Behram.⁴

Ndërsa Zeradishtët besojnë se forcat e të keqes do të triumfojnë në fund të çështjes, ndërsa përfundimi i tyre do të jetë asgjësim, pasi bota të ketë kaluar nëpër katër etapa përgjatë një periudhe prej tri mijë vjetësh secila. Ajo do të mbizotërohet përherë nga Ehura Mizda dhe Ehramani. Atëherë, e vërteta do të triumfojë në çdo vend dhe e keqja do të pushojë së ekzistuari dhe nuk do të ekzistojë më. Të drejtët do të bashkohen me Ehura Mizdanë në Xhenet, ndërsa e keqja do të bjerë në një humnerë të errët, ku ata do të ushqehen përgjithmonë me një helm të dobët.⁵

Brahmanët (indianët), gjithashtu, besojnë në shfaqjen e (Krishnës) në atë që ata pretendojnë. Madje edhe Marksizmi beson dhe deklaroi se njerëzimi, në ecurinë e tij, do të kalojë nëpër disa faza, derisa të arrijë në fazën përfundimtare të lumturisë, e cila do të mbizotërojë të gjithë tokën.

Nga disa thënie të filozofëve perëndimorë, si Kanti, arrijmë disa përfitime, si p.sh: Njerëzimi do të arrijë (në një fazë prej fazave në fund të udhëtimit të tij). Ajo është faza e shoqërisë së lumtur njerëzore. Në të nuk ka padrejtësi dhe as korrupsion, por është drejtësia ajo që mbizotëron.

Udhëheqësi ynë, Imam Khamenei (Allahu ia shtoftë jetën!) ka thënë: “Çështja e Mehdiut është një nga çështjet themelore në Islam. Shi’itët nuk janë të vetmit që e besojnë atë. Përkundrazi, të gjitha medh’hebet islame e besojnë se Mehdiu (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!), i cili është nga pasardhësit e mirë dhe të pastër të të Dërguarit të Allahut (Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!), do të mbushë botën me drejtësi dhe barazi. Ai do të shfaqet për të vendosur fenë e Zotit dhe për të përhapur të vërtetën. Edhe jomyslimanët, në një mënyrë apo në një tjetër, besojnë për një të ardhme të ndritur për njerëzimin, e cila do të arrihet përmes çështjes së Mehdiut”.

¹“Libri i Psalmeve”, Psalmi 37.

²“Psalmet e Davidit”, Psalmi 9.

³“Ungjilli i Mateut”, K. 24.

⁴ El Muderisij, Muhamed Tekij, “El Mehdi kuuetun ue usuetun”, f. 60, Muesesetul Uefa.

⁵ Djurant, U L, “Historia e qytetërimit”, vëll. 12, K. 2, f. 434.

⁶ El Muderrisij, Muhamed Teki, “El Mehdi kuduuetun ue usuetun”, f. 60.

⁷ Kanti, “Kritikë arsyes shkencore”, f. 5.

Pozita e Mehdiut në Islam

Nga fjalët e udhëheqësit që përmendëm më sipër, u bë e qartë se çështja e Mehdiut është një çështje globale dhe islame. Myslimanët e të gjitha medh'hebeve pajtohen për shfaqjen e Mehdiut (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!), në periudhën e fundit . Ka pasur shumë transmetime në lidhje me Mehdiun. Janë aq të shumta transmetimet rreth kësaj çështje, saqë njeriu qetësohet dhe ndihet i sigurt se këto transmetime janë thënë nga i Dërguari i Allahut (Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij), si dhe Imamët nga familja e tij.

Udhëheqësi ynë, Imam Khamenei (Allahu ia shtoftë jetën!) ka thënë: "... doktrina (e besimit të Mehdiu) nuk është e veçantë vetëm për shi'itët, përkundrazi të gjithë myslimanët e besojnë atë, por disa medh'hebe kanë fjalë të tjera në detajet dhe degëzimet e saj. Sidoqoftë, thelbi (baza) i çështjes është se një njeri nga familja e të Dërguarit të Allahut (Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!), në një moment të caktuar, do të bëjë një lëvizje të fuqishme hyjnore. Ai do ta mbushë tokën me drejtësi dhe barazi, ashtu si është e mbushur me padrejtësi dhe pabarazi. Kjo çështje është e njohur nga të gjithë myslimanët dhe është e pranueshme te të gjithë ata".⁸

Janë të shumta hadithet që janë transmetuar në lidhje me Imam Mehdiun. Ato janë transmetuar jo vetëm nëpërmjet rrugës së shi'itëve, por edhe të sunitëve. Janë përmendur në shumë libra, qofshin ato libra shi'ite apo sunitë. Ne do të përmendim këtu disa hadithe, të cilat janë si pikë nga detet e dritave të këtyre haditheve të bekuara.

I Dërguari i Allahut (Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë: "Mehdiu është një burrë nga fëmijët e mi dhe fytyra e tij është si një planet i shndritshëm".⁹

I Dërguari i Allahut (Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë: *“Mehdiu është prej nesh, Ehli Bejti. Ai do ta mbushë tokën me drejtësi dhe barazi, ashtu si është e mbushur me padrejtësi dhe pabarazi”*.¹⁰

I Dërguari i Allahut (Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë: *“Nuk do të kalojnë ditët dhe nuk do të kalojë koha, derisa arabët të kenë një burrë nga Ehli Bejti, emri i të cilit është emri im”*.¹¹

I Dërguari i Allahut (Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë: *“Ali ibn Ebu Talibi, është imami i umetit tim dhe kalifi im, pas meje. Nga bijtë e tij është i prituri, me të cilin Zoti do ta mbushë tokën me drejtësi dhe barazi, ashtu si është e mbushur me padrejtësi dhe pabarazi. Beto hem në Atë që më dërgoi me të vërtetën dhe përgëzues se ata që do të jenë të vendosur dhe do ta pranojnë si Imam në kohën e mungesës së tij, do të jenë më të lartësuar se sqfuri i kuq”*.

Xhabir ibn Abdullah El Ensari u ngrit në këmbë pranë tij dhe i tha: *“O i Dërguari i Allahut, kush është ai që do ta përgënjeshtrojë djalin tënd?”*

I Dërguari i Allahut (Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!) i tha: *“Beto hem në Allah! Allahu do t'i lartësojë ata që kanë besuar dhe do t'i shkatërrojë jobesimtarët, O Xhabir. Kjo çështje është nga urdhrat e Zotit dhe është një mister nga misteret e Zotit, që i është dhënë robëve të Tij. Bëj kujdes nga dyshimi, sepse dyshimi në urdhrat e Zotit, është mosbesim”*.¹²

⁸ “El Khaber El Muteuetir” nënkupton lajmin që është transmetuar nga shumë njerëz, në mënyrë që të mos ketë gënjeshtrë në të. Lajmi arrin në pikën që quhet i sigurt, sepse është përcjellë nga imami i pagabueshëm (Paqja qoftë mbi të!).

⁹ “Kenzul Ummal”, vëll. 7, f. 186.

¹⁰ “Mustedrik El Sahihejni” i El Hakim El Nisaburi, vëll. 4, f. 557, pasi përmendi hadithin, ai tha: “Ky hadith ishte autentik dhe shumë studiues shi'itë dhe suni e kanë nxjerrë këtë hadith”. Kthehu te libri “El Mehdi El Meuud El Muntedhir”, vëll. 1, f. 29.

¹¹ “Musned” Ahmed Ibn Hanbel, vëll. 1, f. 376, f. 441, dhe e kanë nxjerrë shumë prej dijetarëve shi'itë dhe suni. Kthehu te libri “El Mehdi El Meuud El Muntedhir”, f. 49.

¹² “Faraidu Es Simtejn”, vëll. 2, kapitulli tjetër; si dhe “Jenabiul Meuedetu”, f. 494 etj.

I Dërguari i Allahut (Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë: “Mehdiu është nga familja ime dhe është nga djemtë e Fatimes”.¹³

Transmetohet nga Hudhejfe: “I Dërguari i Allahut (Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!) na foli dhe na kujtoi se çfarë do të ndodhë deri në Ditën e Kiametit. Pastaj i Dërguari i Allahut tha: “Nëse do të ketë mbetur vetëm një ditë nga kjo botë, Allahu i Madhëruar do ta zgjasë atë ditë, derisa të dërgojë një burrë nga djemtë e mi, emri i të cilit është si emri im”.

Selmani (Allahu qoftë i kënaqur me të!), u ngrit dhe tha: “O i Dërguar i Allahut, nga kush do të jetë djali yt?”

I Dërguari i Allahut (Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!) tha: “Ai është nga djali im” - dhe goditi me dorën e tij Hysen ibn Aliun (Paqja qoftë mbi të!).¹⁴

Në shumë transmetime tregohet se Imam Mehdiu (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!), është nga fëmijët e imamit të njëmbëdhjetë, Imam Hasan ibn Ali El Askeriut (Paqja qoftë mbi të!).¹⁵

Do të mjaftohemi me këto transmetime, në mënyrë që të mos mbushim vëllime librash.

Shumë ajete kur'anore janë interpretuar në lidhje me Imam Mehdiun e pritur. Këtu ne do të përcjellim disa prej tyre.

Allahu i Madhëruar thotë: “...të cilët besojnë në të fshehtën, falin namazin dhe japin nga ajo që u kemi dhënë Ne.”¹⁶

¹³ “Sunen” Ebu Davud, vëll. 2, f. 207 dhe “Kenzul Ummal”, vëll. 7, f. 186 etj.

¹⁴ Akdul Derer, Hadithi 29, kapitulli 1. E ka përcjellë Ebu Naim në “Sifetul Mehdi” si dhe të tjerë etj.

¹⁵ Midis atyre që e përmendën këtë ishte edhe Ibn Haxher El Hejthemij Esh Shafi’j në librin e tij “Es Sauaikel Muharrakah”; Ibn Es Sabag El Maliki në librin e tij “El Fusul El Muhimeh”; f. 274; Sibtu Ibn El Xhezij El Hanefi në librin “Dhikra El Hauas”, f. 277 dhe Ibn El Tulun Ed Dimashkij në librin e tij “Eimetu Ithna Asher”, f. 117 etj. E ka përmendur autori i librit “El Mehdi El Meuud” nga më shumë se gjashtëdhjetë dietarë të Ehli Sunetit.

¹⁶ Sure “El Bekare”, ajeti 3.

Imam Xhafer Es Sadiku (Paqja qoftë mbi të!), ka thënë: “*Të devotshmit janë pasuesit e Aliut (Paqja qoftë mbi të!) dhe e padukshmja (Gajbi) është argumenti i fshehur (Imam Mehdiu)*”.¹⁷

“Por vullneti Ynë ishte që t’u jepnim mirësi atyre që qenë të shtypur në tokë, t’i bënim prijës e trashëgimtarë”.¹⁸

Në veprën “Nehxhul Belaga”, Prijësi i besimtarëve (Paqja qoftë mbi të!), ka thënë: “*Bota e mirë le të jetë me ne, pas diellit të saj. Mirësia e saj buron për djalalin e tij*”.¹⁹

Pastaj lexoi ajetin: “**Por vullneti Ynë ishte që t’u jepnim mirësi atyre që qenë të shtypur në tokë, t’i bënim prijës e trashëgimtarë, t’i forconim ata në Tokë.**” (Sure “Kasas”, ajeti 5.)

Komentuesi Ibn Ebu El Hadid El Mutezili ka thënë: “Shokët tanë thonë se ai premtoi një Prijës që do të zotërojë tokën dhe mbretëritë”.²⁰

Allahu i Madhëruar ka thënë: “**Ne shënuam në Zebur, pas Teuratit, që tokën (e Xhenetit) do ta trashëgojnë robtë e Mi të mirë.**”²¹

Transmetohet se Imam Muhamed El Bakiri (Paqja qoftë mbi të!), për ajetin: “**Ne shënuam në Zebur, pas Teuratit, që tokën (e Xhenetit) do ta trashëgojnë robtë e Mi të mirë.**”, ka thënë: “*Të gjithë librat përmendin se toka do të trashëgohet nga robërit e mi të drejtë. Ai është Imam Mehdiu (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!)*”.²²

Kjo që po prekim, është vetëm maja e ajsbergut, ose e thënë ndryshe, e pakta nga e shumta. Nëse dikush dëshiron të thellohet dhe të zgjerohet, le të drejtohet te burimet përkatëse.

¹⁷ Shih: Mu’xhem Ehadijth, “Imam El Mehdi (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!)”, vëll. 5, f. 11, ku janë përmendur burimet e këtij hadithi. Ndër to edhe “Jenabiul Meuedtu”, f. 423, “Muntehab El Athar”, f. 514 dhe “Kemal El Din”, vëll. 2, f. 340 ... dhe burime të tjera.

¹⁸ Sure “Kasas”, ajeti 5

¹⁹ “Nehxhul Belaga”, f.47.

²⁰ Mu’xhim Ehadijth, “Imam El Mehdi”, vëll. 123, f. 5.

²¹ Sure “El Enbija”, ajeti 105.

²² Mu’xhem Ehadijth, “Imam El Mehdi”, f. 261. Nga burimet që e kanë përmendur këtë hadith është edhe “Jenabiul Meuedtu”, f. 425 etj.

Shfaqja e Shpëtimtarit është një frymëzim i natyrshëm

Mehdiu (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*), nuk është vetëm mishërim i doktrinës (akides) islame, që nënkupton një natyrë fetare, por përkundrazi, është referenca e dëshirave që me të, njerëzimi u është drejtuar të gjitha feve dhe medh'hebeve të tij të ndryshme. E gjithë kjo zbulon dhe nxjerr në pah ekzistencën e një frymëzimi të lindur në ndërgjegjen njerëzore. Pavarësisht nga shumëllojshmëria e besimeve të tyre, njerëzit, përmes saj, e kuptuan se njerëzimin e pret një ditë e premtuar në tokë. Në atë kohë, misionet qiellore do të përmbushin domethënien e tyre të madhe dhe qëllimin përfundimtar. Gjithashtu, njerëzimi do të gjejë rrugën e sigurisë, pas përpjekjeve të mëdha që ka bërë përgjatë historisë.

Kur feja mbështet këtë ndjenjë psikologjike dhe ndjenjën e natyrshmërisë njerëzore, si dhe e miraton se toka më në fund do të mbushet me drejtësi dhe barazi, pasi ajo ka qenë e mbushur me padrejtësi dhe pabarazi, atëherë ajo i jep asaj ndjenje vlerën e saj objektive, si dhe e kthen atë në një besim vendimtar për të ardhmen e udhëtimit njerëzor.

Udhëheqësi ynë, Imam Khamenei (*Allahu ia shtoftë jetën!*), i referohet kësaj prirje të natyrshme njerëzore drejt arritjes së mirësisë dhe drejtësisë, duke thënë: “Një nga mësimet është që të gjithë besojnë se lëvizja e botës po shkon drejt reformave dhe drejt perspektivave. Lëri arrogantët të thonë çfarë të duan, le të shfaqin aftësitë e tyre, por ushtria e të vërtetës, e vërteta dhe karvani që i çon njerëzit drejt arritjes së drejtësisë, dëshmojnë ditë pas dite rritjen e tij. Kalimi i viteve nuk mund të heqë shpresën, ose shkëlqimin e saj nga zemrat.

Njerëzit do ta shijojnë drejtësinë, në kuptimin e vërtetë të fjalës, në një të ardhme, që shpresojmë të mos jetë shumë larg. Drejtësia e shtetit hyjnor dhe e qeverisë hyjnore në tokë qëndron në atë se që të gjithë korrin pjesën e tyre të njohurisë për të vërtetën dhe veprojnë sipas saj.

Njerëzit e fuqishëm, arrogantë, autoritarë, të pasur dhe despotikë në botë, pa marrë parasysh se çfarë bëjnë ose ushtrojnë, nuk janë në gjendje ta ndalojnë këtë lëvizje dhe këtë prirje natyrore të qenieve njerëzore drejt arritjes së të mirës. Sigurisht, ne nuk mund të shohim një kërcim në çështjen e Allahut të Madhëruar në tokën e Tij, pasi gjërat zhvillohen në natyrshmërinë e tyre të përcaktuar, por edhe vetë natyra njerëzore është orientimi i saj drejt përsosmërisë”.

Shi'itët dhe Mehdiu

(Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!)

Edhe pse çështja e Mehdiut është islame, ajo veçohet me një veçori që është vetëm për besimin shi'it në këtë drejtim.

Imam Khamenei (Allahu ia shtoftë jetën!) ka thënë: “Për sa i përket veçorisë që është vetëm për besimin shi'it, në këtë fushë, është qartësia e plotë që e kanë shi'itët, sepse i kanë qartësuar të gjitha hollësitë rreth kësaj çështjeje dhe kanë njohuri të plotë rreth personalitetit të Imam Mehdiut (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!). Ne e njohim prijësin tonë, zotërinë tonë dhe Imamin tonë. E njohim zotërinë e botëve. Njohim babanë dhe nënën e tij, datën e lindjes së tij dhe gjithçka që lidhet me lindjen e tij të bekuar. Gjithçka është raportuar rreth kësaj çështjeje me lajme të sigurta dhe të dokumentuara.

Këto gjëra janë të gjitha të qarta për ne dhe nuk ka asnjë dyshim në to. Kjo do të thotë që ne jemi të vetëdijshëm se kë duam dhe kujt i besojmë.

Imami ynë i pagabueshëm, si dhe pjesa tjetër e familjes së Profetit dhe Ehli Bejtit, ka qenë në pritje gjatë gjithë kohërave të fundit në mesin e shoqërive njerëzore. Ai është i pranishëm edhe sot midis nesh, por urtësia hyjnore kërkon që këtë pritje të madhe ta përjetojmë jo vetëm ne, por edhe vetë imami”.

Pse mungon ai atëherë?

Ne, gjithashtu, nga fjalët e Udhëheqësit tonë, mësuam se mungesa e Imam Mehdiut (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!) është për shkak të urtësisë dhe vullnetit të Allahut. Mungesa e tij është nga të fshehtat që i di vetëm Allahu. Ka prej atyre që pyesin se si është e mundur që Imami i pritur të jetë gjallë gjatë gjithë kësaj periudhe. A është e mundur diçka e tillë?

Ne kemi argumente të shumta, se kjo është e mundur:

1- ARGUMENTE NË AKIDE (DOKTRINË)

Ky është vullneti, dëshira dhe fuqia e Allahut të Madhëruar. Ai e përgatiti Imamin për ditën e tij të premtuar. Është Ai që e mban gjallë dhe i jep jetë të gjatë.

2- ARGUMENTE HISTORIKE

Historia vërteton ekzistencën e të ngjashmëve me Imamin e pritur, (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!) përgjatë jetës, si p.sh Profeti Nuh (Paqja qoftë mbi të!). Ai jetoi një mijë vjet pa pesëdhjetë vjet, duke thirrur popullin e tij, ashtu siç përmendet në Kur'anin Fisnik. Kjo ka ndodhur para përmbytjes. Gjithashtu, edhe pas përmbytjes, ai jetoi për një kohë të gjatë. Por, ka edhe shumë të tjerë që jetuan gjatë. Historia na tregon rreth tyre.

3- ARGUMENTE SHKENCORE

Përmendim si përmbledhje, një grup studiuesish modernë, të tillë, si: dr. Aleks Karlejl, dr. Xhak Loeb, dr. Uarren Luisi dhe gruaja e tij etj. Ata kryen disa eksperimente, në Institutin "Rokfeler", në New York, në Shtetet e Bashkuara të Amerikës, në pjesë dhe lloje të ndryshme të bimëve, kafshëve dhe njerëzve.

Midis atyre eksperimenteve ishte ajo që u krye në prerjen e nervave, muskujve, zembrës, lëkurës dhe veshkave të një personi. Është transmetuar se këto pjesë qëndronin gjallë për aq kohë sa ushqimi i nevojshëm u sigurohej atyre. Për aq kohë sa asnjë ndërhyrës i jashtëm nuk ekspozohet ndaj tyre, qelizat rriten dhe shumohen sipas asaj që i ofrohet nga ushqimi.

Lexues të nderuar, këtu janë rezultatet e eksperimenteve të dr. Karrell, të cilat i filloi në janar të vitit 1912.

a- Këto pjesë qelizore mbesin të gjalla, nëse nuk ekspozohen ndaj vdekjes si p.sh, nga mungesa e ushqimit, ose nga hyrja e disa mikrobeve.

b- Ato nuk mjaftohen vetëm me qëndrimin gjallë, por përkundrazi qelizat e tyre rriten dhe shumohen, sikur të kishin mbetur në trupin e njeriut, ose të kafshëve.

c- Ajo mund të vazhdojë rritjen dhe riprodhimin e saj dhe të njohë lidhjen e saj me ushqimin që i ofrohet.

d- Nuk ndikohet nga koha, domethënë nuk plaket, nuk dobësohet me kalimin e kohës, përkundrazi tek ajo nuk vërehet as ndikimi më i vogël i plakjes, por përkundrazi ajo rritet dhe shumëzohet përgjatë vitit, sikur të ishte duke u rritur dhe duke u shumëzuar në vitin e kaluar dhe vitet para tij.

Të gjitha dukuritë tregojnë se ajo do të mbetet e gjallë dhe do të zhvillohet, për aq kohë sa edhe studiuesit janë të duruar në vëzhgimin e saj dhe sigurojnë ushqimin e duhur për të.²³

4- ARGUMENTET E TRANSMETUARA

I Dërguari i Allahut (Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!) dhe Imamët na kanë përcjellë shumë transmetime të vërteta, të cilat nuk përmbajnë gënjeshtër. Ato janë argumente të vlefshme mbi këtë çështje.

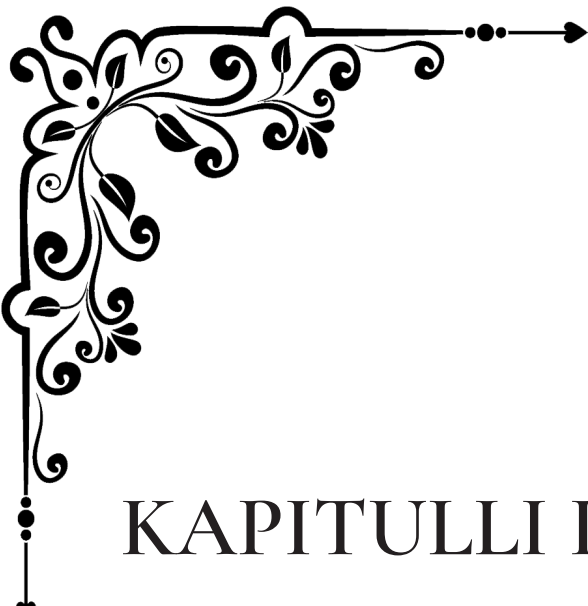
Ndoshta urtësia e mungesës së Mehdiut, fshihet tek ajo se roli i tij është një ndryshim gjithëpërfshirës i gjithë botës. Në mënyrë që të ketë ndikimin e dëshiruar të njerëzimit, mungesa dhe paraqitja e tij është bërë mrekulli, pasi njerëzimit preken shumë nga mrekullitë.

Ata i binden dhe e besojnë atë që sjell Mehdiu (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*). Kjo është arsyeja pse në komentin e ajetit fisnik është përcjellë: “Sikur të donim Ne, do të zbritnim nga qielli një shenjë, para së cilës ata do të përulnin kokat.”²⁴

Transmetohet se Imam Ebu Is’hak Ahmed ibn Muhamed ibn Ibrahim Eth Tha’lebi, në komentin që i ka bërë këtij ajeti fisnik, midis të tjerash, ka thënë: “Ky ajete është argument për Mehdiun (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*).

²³ Mexheletul Mektuf, “A mundet një njeri të përjetësohet në këtë botë?”, N. 59, vëll. 3, f. 238 dhe pas saj.

²⁴ Sure “Esh Shu’arâ”, ajeti 4.

KAPITULLI I DYTË

ÇËSHTJA E MEHDIUT

(ALLAHU I MADHËRUAR E SHPEJTOFTË ARDHJEN E TIJ TË NDERUAR!)
**NDËRMJET MOHUESVE (KUNDËRSHTARËVE) DHE ATYRE
QË E BESOJNË (PËRKRAHËSVE)**

- Kundërshtarët arrogantë dhe çështja e Imam Mehdiut (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!)
- Përkrahësit e painformuar (injorantë) dhe çështja e Imam Mehdiut (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!)
- Çfarë do të thotë pritje?
- Përgatitja
- Mënyra e përgatitjes së përkrahësve të Imam Mehdiut (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!)
- Islami në Iran dhe përgatitja për pritjen e Imam Mehdiut (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!)

Kundërshtarët arrogantë dhe çështja e Imam Mehdiut

(Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!)

Kolonializmi dhe arroganca globale gjithmonë e ka luftuar Islamin në mënyrë dinake. Ata synojnë që prapa tij të shkatërrojnë akiden e Islamit dhe bazat e tij të vlefshme, kur panë shtyllat e Islamit dhe forcën e pasuesve të tij.

Lufta nuk ka një imazh të vetëm dhe një mënyrë të vetme. Lufta mund të jetë një luftë ushtarake, mund të jetë politike, informative, ekonomike, politike, ose kulturore-ideologjike.

Armiku arrogant i bën të gjitha përpjekjet për të luftuar Islamin, duke përdorur të gjitha mjetet dhe metodat.

Për shembull, nëse ai dështon në luftën ushtarake, ai i drejtohet luftës ekonomike ose politike, por edhe, nëse dështon në këto metoda, ai i drejtohet mënyrave të tjera që janë në dispozicion të tij.

Lufta ideologjike dhe kulturore nuk është më pake rrezikshme se luftërat e tjera. Përkundrazi, ajo mund të jetë më e rrezikshme, sepse fshihet nën tituj dhe zbukurime joshëse, pamja e të cilave është e bukur dhe elegante, por brendësia e tyre është e dëmshme.

Ndër shtyllat e rëndësishme të besimit në Islam është besimi te Imam Mehdiu (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!). Ai do të shfaqet për të larguar nga faqja e dheut arrogantët dhe shtypësit. Këta, kur panë rëndësinë e kësaj shtylle të besimit dhe rrezikun e saj për ta, u përpoqën ta dobësonin atë, meqenëse nuk mund ta hiqnin dhe ta largonin atë nga shpirtrat. Udhëheqësi, Imam Khamenei (Allahu ia shtoftë jetën!) thotë: “Armiku më i madh i kësaj doktrine dhe armiku më i ashpër ndaj personit të tij, që nga dita kur ai mungoi, madje nga dita e lindjes së tij, janë të padrejtët, jeta e të cilëve është e shoqëruar me shfrytëzim dhe padrejtësi.

Ata shpresojnë te urrejtja e tyre ndaj këtij urdhri hyjnor dhe kësaj shpate hyjnore. Gjithashtu, arrogantët e kundërshtojnë dhe janë kundër kësaj ideje dhe këtij besimi. Ata e dinë se ky besim dhe kjo dashuri është e ngulitur në zemrat e myslimanëve, dhe sidomos të shi'itëve, në veçanti. Kjo i ngushton interesat e tyre. Unë kam përmendur, kur kolonizatorët pushtuan Afrikën e Veriut. Spiunët dhe bashkëpunëtorët e tyre u siguruan atyre raporte të shkruara, të cilat janë të regjistruara dhe të disponueshme. Ata kanë informuar se luftimi i njerëzve të tillë është jashtëzakonisht i vështirë, për shkak të besimit të tyre te Mehdiu...”

Në një tjetër bashkëbisedim, Imam Khamenei (Allahu ia shtoftë jetën!) thotë: “Kam parë një dokument në lidhje me disa dekada më parë, domethënë që nga depërtimi i hershëm kolonial në Afrikën e Veriut. Ishin shumë të përqendruar në atë rajon, për shkak të prirjeve të fuqishme të banorëve ndaj Ehli Bejtit (Paqja qoftë mbi ta!). Pavarësisht medh'hebit që ata kishin përqafuar, në mesin e medh'hebeve islame, besimi te Mehdiu ishte shumë i spikatur në vende të tilla, si: Sudani, Maroku dhe të tjera të ngjashme me ta. Në kohën që depërtoi kolonializmi në ato rajone, në shekullin e kaluar, u zbulua se besimi te Mehdiu është një nga pengesat kryesore që pengojnë ndikimin e tyre atje. Në atë dokument, udhëheqësit kolonialë theksojnë nevojën për të punuar, për të hequr gradualisht nga mendjet e njerëzve besimin te Mehdiu.

Kolonialistët francezë dhe kolonialistët anglezë i sunduan ato zona në atë kohë. Kolonialistët kolonizuan çdo gjë dhe çfarëdo që ata menduan se doktrina e Mehdiut do të mbetej e vendosur në mendjet e atyre popujve. Këta popuj nuk mund të kontrollohen si duhet! Vini re se sa e rëndësishme është doktrina e Mehdiut.

Ata vunë re gabimin që kryejnë disa njerëz në emër të inovacionit dhe hapjes intelektuale, duke ngritur dyshime mbi doktrinën islame, pa vetëdije dhe pa studiuar, ose pa njohur natyrën e punës që po bëjnë. Ata kryejnë lehtësisht të njëjtin qëllim, që synon ta realizojnë armiqtë”.

Në një deklaratë tjetër, Udhëheqësi thotë: “Të gjitha besimet janë sulmuar nga kundërshtarët e tyre. Dijeni të nderuar vëllezër dhe motra, se kjo pikë është shumë e rëndësishme! Vini re se sa vigjilentë duhet të jemi sot! Ata i studioan mësimet dhe rregullat e Islamit dhe kudo që gjetën në legjislacionin e shenjtë, një rregull që ka ndikim pozitiv, të qartë dhe të rëndësishëm në jetën dhe të ardhmen e individit, shoqërisë dhe umetit islam, ata qëndruan kundër tij dhe e luftuan atë në një formë, ose në një tjetër. Ata kanë dëshirën që ta zhdukin atë, por, nëse nuk arrijnë qëllimin e tyre, përpiqen të prishin përmbajtjen e tij”.

Ndoshta disa edhe mund të pyesin, se për çfarë i intereson kjo armikut? Si mundet të largojë akiden (doktrinën) islame dhe dobinë e saj te njerëzit? Natyrisht që ky është një perceptim i gabuar. Armiku është i aftë ta realizojë një gjë të tillë. Por, kjo nuk realizohet në një periudhë afatshkurtër. Ajo kërkon një periudhë afatgjatë, që mund të zgjasë në dhjetëra vjet, derisa të mund të zhdukë burimin e ndritshëm, ose ta zbrazë atë nga thelbi i tij, ose të nxjerrë në pah një pikë të errët që ta eklipsojë atë.

Ka prej atyre që bëjnë përpjekje të vazhdueshme për shumë vite, si dhe shpenzojnë pasuri, por nuk arrijnë në asnjë rezultat. Vijnë të tjerë pas tyre dhe vazhdojnë në rrugën e tyre. Doktrina islame është përballur me shumë shembuj të atyre përpjekjeve, ashtu siç ndodhi me doktrinën e monoteizmit dhe doktrinën e Imamatit, si dhe konceptet e etikës, durimit, mbështetjes tek Allahu dhe bindjes ndaj Tij.

Të gjitha këto janë pika të dukshme të forcimit të besimit. Nëse myslimanët do ta kuptonin të vërtetën e tyre, ajo do të ishte promotori që kontribuon në përparimin dhe zhvillimin e shoqërisë islame. Por, pasi ata u mashtruan, ndryshuan përmbajtjen e saj, ndryshuan kuptimet e saj dhe vendosën në mendjet e tyre një imazh tjetër të ndryshëm nga origjina e tij. Ky promotor u kthye në një sëmundje mpirjeje dhe përgjumje. Gjithashtu, ata u përpoqën shumë me besimin e Mehdiut të premtuar...”

Për këtë, ata u përpoqën në Iranin mysliman. Udhëheqësi ynë, Imam Khamenei (*Allahu ia shtoftë jetën!*), thotë: “Një dijetar i vjetër, i respektuar që është akoma gjallë në vendin tonë, midis të tjerash, më thotë: ‘Në ditët e para të ardhjes në pushtet të Rida Shah Pahlavit, i cili ishte komplotist, i paditur dhe kishte humbur çdo etikë morale dhe ndjenjë shpirtërore, e pyet një nga dijetarët e pallatit, i cili ishte agjent në shërbim të të huajve, se si është çështja e Imamit të premtuar që ka krijuar gjithë këto probleme.’

Dijetari i pallatit, i përgjigjet atij me fjalë që kënaq ndjenjat dhe dëshirat e Shahut. Atëherë Shahu i thotë: ‘Shko dhe përfundoje këtë çështje. Hiqe (largoje) besimin nga zemrat e njerëzve’. Dijetari agjent i përgjigjet, se çështja nuk është aq e lehtë dhe hasen shumë probleme. Duhet të bëheshin parapërgatitje dhe të fillohej me largimin dalëngadalë të tij. Natyrisht, këto parapërgatitje u ndërprejnë në moment, kjo me ndihmën e Allahut të Madhëruar dhe me bekimin e vetëdijes së dijetarëve të palodhur dhe të ndërgjegjshëm nga mesi i bijve të vendit.

Në vendin tonë, qarqet arrogante i besuan një komplotisti uzurpues detyrën e kontrollit të Iranit dhe pasurisë së tij dhe më pas ai do t’ia dorëzonte vendin plotësisht vendeve kolonialiste. Një nga mjetet e kontrollit të këtij pushtuesi mbi njerëzit ishte zhdukja e besimit nga mendjet e njerëzve të Imam Mehdiu i premtuar...”

Përkrasit e painformuar dhe çështja e Imam Mehdiut

(Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!)

Doktrina (akidja) e Mehdiut (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!) është vënë në shënjestër nga arrogantët dhe të paudhëzuarit. Kjo nuk është e çuditshme, sepse armiku është armiku juaj. Ai dëshiron të keqen dhe të dëmshmen për ju, por çudia është me miqtë që e ndihmojnë armikun në planet e tij nga ku ata nuk e presin.

Ata i ofrojnë atij shërbim falas. E gjithë kjo është për shkak të injorancës së mikut!

Udhëheqësi ynë (*Allahu ia shtoftë jetën!*) thotë: “Akidja (doktrina) e Mehdiut ka një aftësi të madhe për të zgjidhur problemet. Si rezultat i aftësisë dhe efektivitetit të kësaj doktrine, armiqtë, dhe ndonjëherë miqtë injorantë, u përpoqën ta zbraznin atë nga përmbajtja e saj. Ndonjëherë goditja që vjen nga një mik injorant, mund të jetë më e dhimbshme sesa goditja e një armiku të arsyeshem...”

Kushdo që i sheh me kujdes disa deklaratat injorante, në lidhje me Imam Mehdiun (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*) dhe çfarë lidhet me të, ai e sheh rrezikun e këtyre deklaratave për bashkësinë Islame.

Për shembull, ka keqinterpretime në lidhje me konceptin e pritjes, domethënë në lidhje me pritjen e Imam Mehdiut. Janë të shumta transmetimet, ku dashamirët e Ehli Bejtit (*Paqja qoftë mbi ta!*) janë urdhëruar të presin për lehtësim. Nga i Dërguari i Allahut (Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!) është transmetuar: “*Vepra më e mirë e umetit tim është pritja e ardhjes së shpëtimtarit nga Allahu i Madhëruar.*”²⁵

Çfarë do të thotë pritje?

Mos vallë, pritje do të thotë, ashtu siç e kanë imagjinuar disa, të ndenjurit ulur në xhami, shtëpi etj, të izolosh veten nga lëvizja e shoqërisë? Të përqendrohemi dhe të kufizohemi vetëm në madhërimin dhe adhurimin e Allahut të Madhëruar dhe të kërkojmë nga Ai që të mundësojë shfaqjen e Imamit të kohës?!

Këta njerëz mund të kenë qëllime të mira dhe të drejta. Transmetohet nga njëri prej tyre se ai bleu një kalë dhe priste shfaqjen e Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*).

A do të thotë të presësh, siç e imagjinojnë disa, që të punosh, duke marrë përsipër kostot që na takojnë vetëm neve? Ne nuk duhet të kujdesemi për atë që po ndodh në botë dhe çfarë po ndodh me njerëzit, sepse, kur të shfaqet Imam Mehdiu, do t'i rregullojë të gjitha këto çështje. Për këtë arsye ne nuk kemi pse të caktojmë një tjetër.

A do të thotë të presësh, siç e imagjinojnë disa, që bota duhet të jetë plot me mëkate, derisa të dalë Mehdiu (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*)?

Ata mendojnë se ne nuk duhet të ndalojmë nga e gabuara dhe nuk duhet të urdhërojmë në të mirë dhe njerëzit duhet të veprojnë atë që duan, që gjynahet dhe mëkatet të rriten. Atëherë afrohet lehtësimi?!

A do të thotë të presësh, ashtu siç e imagjinojnë disa, se është e nevojshme të kryejmë mëkate dhe të ftojme njerëzit të bëjnë gjynahe, derisa bota të mbushet me padrejtësi? Ashtu sikurse dihet, ashtu si është transmetuar, Mehdiu (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*) do të shfaqet, pasi toka të mbushet me padrejtësi dhe gjynahe. Pra, ne duhet ta realizojmë vetë këtë, në mënyrë që të shohim pjesën tjetër të premtimit të Zotit?!

²⁵Mijzanul Hikmeti, "Muhamed Err Rrej Shehri", vëll. 1; "El Bihar", vëll. 25.

A do të thotë të presësh, ashtu siç besojnë disa, se çdo qeveri që është në kohën e mungesës së Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*) është një qeveri e pavlefshme dhe në kundërshtim me Islamin? Ata e kanë kuptuar gabim transmetimin që thotë se çdo flamur i ngritur, para shfaqjes së argumentit, është një flamur i mashtrimit, ose i tiranisë. Ata imagjinuan se ai transmetim përfshin çdo qeveri në kohën e mungesës së Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*).

Në të vërtetë, këto transmetime nënkuptojnë se, kush ngre flamurin e Mehdiut, me pretendimin se ai është Mehdiu, atëherë ai është një flamur i humbjes?!

Udhëheqësi ynë (Allahu ia shtoftë jetën!) thotë: "... Kur ata nuk arrijnë ta marrin besimin (te Mehdiu) nga shpirtat e njerëzve, ata përpiqen ta shtrembërojnë atë në mendjet e tyre. Por si shtrembërohet ky besim? Kjo realizohet, duke thënë se Mehdiu do të shfaqet, si dhe është ai që do t'i rregullojë të gjitha çështjet. Ne nuk kemi asgjë për të vepruar. Ky është shtrembërim i këtij besimi dhe shndërrimi i tij nga një promotor motivues në një kornizë të mbyllur, në të cilën nuk ka asnjë ndikim, nga një ilaç i efektshëm në një sëmundje anestetike dhe gjumësjellëse. Po, Mehdiu nxjerr në dukje shpirtat tanë dhe rregullon çështjet, por cila është detyra juaj sot? Detyra juaj për sot është të parapërgatitni gjërat për ta pritur atë..."

Përgatitja

Pritja pozitive nënkupton përgatitjen e terrenit për daljen e të dashurit tonë të zemrës, Imamit tonë, Mehdiut. Nga transmetimet e shumta që janë përmendur, kuptohet domosdoshmëria e të pasurit mbështetës dhe pasues që luajnë rolin e parathënies dhe përgatitjen për detyrën e madhe që do të ndër marrë Imam Mehdiu (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*). Për shembull, është transmetuar nga i Dërguari i Allahut (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*): “Njerëzit dalin nga lindja dhe ndjekin (pasojnë) Mehdiun”.²⁶

Transmetohet, gjithashtu prej tij: “Nëse shihni flamuj të zinj që vijnë nga Horasani, atëherë shkoni tek ata, sepse atje është kalifi i Zotit, Mehdiu”.²⁷

Transmetohet nga Imam Ali ibn Ebu Talibi (*Paqja qoftë mbi të!*): “Del një burrë nga Lindja, para Mehdiut, edhe ai është nga Ehli Bejti. Ai e mban shpatën²⁸ mbi supe për tetë muaj... dhe drejtohet për në Bejtu El Makdes, por nuk arrin në të, sepse vdes”.²⁹

Ekzistojnë edhe shumë hadithe të tjera që u referohen flamurëve të së vërtetës, që do të ngrihen para se të shfaqet Mehdiu (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*). Prandaj, ne duhet të ndihmojmë për të përshpejtuar shfaqjen e Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*), duke krijuar kushtet e përshtatshme për daljen e tij.

²⁶ “Sunen” Ibnu Maxhah, kreu “Khuruxhul Mehdi”, e ka përcjellë nga libri “El Fiten”, vëll. 2, f. 8631.

²⁷ “El Mustedrek”, i El Hafidh, kreu “El Melahim ue el Fiten”, vëll. 4, f. 205.

²⁸ Shpatë, nuk do të thotë se lufton me shpatë. Kjo është një metaforë për luftë dhe xhihad.

²⁹ “El Mustedrek”, i El Hafidh, në kapitullin “Huruxh El Mehdi min Mekketu ilal Bejtil Makdis”; “El Fitn”, f. 69.

Udhëheqësi ynë (*Allahu ia shtoftë jetën!*) thotë: “... detyra juaj sot është të përgatitni kushtet që ai të vijë dhe të niset nga ajo bazë e përgatitur. Ai nuk duhet të fillojë nga e para. Shoqëria që e pranon qeverinë e premtuar të Mehdiut, është ajo shoqëri që është e përgatitur, sepse e ka aftësinë ta bëjë këtë, përndryshe do të përfundojë në të njëjtin fat që Profetët kanë arritur gjatë gjithë historisë. Cila është arsyeja për të cilën kaq shumë Profetë të vendosur nuk ishin në gjendje ta pastronin botën nga korrupsioni dhe imoraliteti? Arsyeja është se kushtet nuk ishin përgatitur.

Kush është shkaku që Prijësi i besimtarëve, Ali ibn Ebu Talibi (*Paqja qoftë mbi të!*) nuk ishte në gjendje ta shkulë nga rrënjët korrupsionin gjatë kalifatit të tij, pavarësisht nga fuqia hyjnore që ai karakterizohej, njohurive të tij në lidhje me mineralin e urtësisë hyjnore, vullnetit të fortë, me të gjitha ato virtyte dhe me rekomandimet e shumta të të Dërguarit Allahut (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi dhe familjen e tij!*)?

Përkundrazi, ndodhi e kundërta dhe ai u hoq nga rruga. Kështu që ai u vra në mihrabin e tij, për shkak të ashpërsisë së drejtësisë së tij. Kjo ndodhi, sepse rrethanat dhe atmosfera nuk ishin përgatitur. Atmosfera ishte e ndërlikuar. Dashuria e tyre për dynjanë, bëri që ata të ndiqnin një rrugë të ndryshme nga ai për realizimin dhe përmbushjen e ambicieve të tyre. Ata që u rreshtuan kundër Prijësit të besimtarëve (*Paqja qoftë mbi të!*), në fund të kalifatit të tij, ose në mesin e tij, nuk kishin një terren të fortë të devotshmërisë, ku të mbështeteshin.

Nëse nuk janë përgatitur kushtet, përfundimi do të jetë ndodhja e fatkeqësive të tilla. Në qoftë se do të shfaqej Imami i pritur (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*) në rrethana të papërgatitura, ai do të kishte të njëjtin përfundim, prandaj është e nevojshme të përgatitemi për të...”

Ne nuk mund ta konsiderojmë veten në mesin e atyre që presin pa bërë përgatitjet për t'u shfaqur Mehdiu i premtuar.

Përgatitja bëhet duke iu përmbajtur rregullave islame dhe kur'anore. Ashtu si e përmenda, në transmetime ka ardhur: *“Pasha Allahun, ju do të sprovoheni! Pasha Allahun, çdo gjë do të shoshitet. Kjo provë e madhe, me të cilën do të përballen dashamirësit e Prijësit të kohës (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!) dhe pasuesit e tij, është e njëjtë me përpyekjen për të zbatuar ligjet islame, prandaj edhe ata duhet të përpiqen për këtë ...”*

Mënyra e përgatitjes së mbështetësve të Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*)

Janë përcjellë shumë transmetime që kanë të bëjnë me karakteristikat e shokëve dhe mbështetësve të Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*). Sa më të përgatitur të jenë shokët e tij, aq më shpejt do të shfaqet Mehdiu. Përmendim disa nga cilësitë e tyre:

E para: BESIMI DHE NJOHJA E ZOTIT

Ibn Ektem El Kufij, në librin “El Futuh”, ka transmetuar nga Prijësi i besimtarëve, Imam Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*): *“Mjerë për të divorcuarit. Allahu i Madhëruar ka thesare që nuk janë nga floriri dhe as nga argjendi, por ata janë burra besimtarë që e njohin më së miri Zotin, si dhe janë mbështetësit e Mehdiut, kur ai të shfaqet”*.³⁰

E dyta: GUXIMI (TRIMËRIA)

Autori i librit Akdu Ed Durer transmeton në një hadith të gjatë: *“Allahu e hedh dashurinë e Tij në zemrat e njerëzve. Gjatë ditës ata janë njerëz trima, të guximshëm si luanë, kurse gjatë natës besimtarë e përkujtues të Allahut”*.³¹

Autori i librit “El Burhanan an Tehdhibil Athar”, në një hadith përmend cilësitë e shokëve të Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*). Midis të tjerave thotë: “Ata do të shfaqen nga Shami (Siria etj), kanë temperamentin e banorëve të Lindjes, zemrat e tyre janë të forta si hekuri, janë përkujtues të Allahut gjatë natës dhe trima, të guximshëm si luanë gjatë ditës”.³²

E treta: SINQERITETI

Nga El Bakiri (*Paqja qoftë mbi të!*), në një hadith të gjatë, transmetohet: “... si do të ndiheshit, sikur ta shihnit mikun tuaj?” Ata iu përgjigjën: “Pasha Allahun! Nëse ai do të kishte për qëllim malet, ne do ta pasonim atë”.³³

E katërta: ADHURIMI DHE LUTJA

Në hadith përcillet: “...gjatë ditës atë e pasojnë trima, të guximshëm si luanë, kurse gjatë natës besimtarë e përkujtues të Allahut”.

E pesta: QËNDRUESHMËRIA

Në një transmetim përcillet: “Një grup nga umeti im do të vazhdojë të luftojë jo vetëm në portat e Damaskut dhe rrethinat e tij, por edhe në portat e Jerusalemit dhe përreth tij. Ata nuk do të dëmtohen nga zhgënjimi i atyre që largohen prej tyre, duke e shfaqur të vërtetën, derisa të vijë ora”.³⁴

³⁰“Kenzul Ummal”, vëll. 7, f. 262.

³¹“El Fiten uel Melahim”, vëll. 1, f. 345.

³²“El Hauij”, vëll. 2, f. 66.

³³ Ihkakul Hak, “Et Testerij”, vëll. 9, f. 604.

³⁴“Sahih” Muslim, “Muslim El Nisaburij”, vëll. 6, f. 54.

Ka shumë transmetime të tjera që përcjellin tipare të mbështetësve të Mehdiut të dashur.

Udhëheqësi ynë ka thënë: "...ndërmjet mësimëve të tjera, që burojnë nga besimi te Mehdiu dhe nga festimet në gjysmën e Shabanit, për mua dhe për ju, pavarësisht besimit tuaj te Mehdiu, mund të theksojmë se ai përfaqëson një qëllim të lartë, i cili nuk preket nga dyshimi. Çështja nuk duhet të përfundojë në kufijtë e shpresës, domethënë, që të mbetet një shpresë zemre, ose të marrë një karakter festiv, apo në rastin më të mirë, të hezitojë të shprehet.

Jo, ajo është një dëshirë që duhet ta plotësojë puna. Pritja për të cilën ata folën, nuk është të qëndruarit ulur, apo derdhja e lotëve. Pritje do të thotë të përgatitim shpirtat tanë si ushtarë për Imamin e zamanit. Të jesh ushtar i Imamin të zamanit, nuk është një çështje e lehtë. Përkundrazi, të jesh ushtar i Shpëtimtarit të madh, që kërkon të luftojë kundër të gjitha qarqeve të dominimit dhe të korrupsionit ndërkombëtar, ka nevojë për të ngritur vetëdijen dhe largpamësinë... Pra, nuk duhet të tundohejmë dhe të imagjinojmë se, meqenëse do të vijë Imami i zamanit dhe do ta mbushë botën me drejtësi dhe barazi, atëherë ne nuk kemi asnjë përgjegjësi. Jo, përkundrazi, tani ne jemi mandatuar të lëvizim drejt përgatitjes së shfaqjes së tij. Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!

Besimi në Imamin e zamanit nuk do të thotë tërheqje. Para fitores së revolucionit, rrymat e humbura ishin dhe po propagandojnë aty-këtu se do të vijë Imami i zamanit dhe do të rregullojë gjërat, kështu që s'kemi çfarë të bëjmë tani! Pse duhet të lëvizim?! Ngjashëm me të, është personi që nuk e ndez llambën në natën e errët, me pretekstin se dielli do të lindë të nesërmen. Nëse shohim padrejtësi, paragjykim, diskriminim dhe arrogancë, që mbizotëron në të gjithë botën, në kohën e tanishme, kjo do ta shfaqë Imamin e zamanit, për t'i luftuar ato. Nëse ne jemi ushtarë të prijësit të Imamin të zamanit, duhet të përgatitemi për të luftuar. Nga detyrat më të mëdha që duhet të përballojnë ata që e presin Imamin e zamanit, është se duhet të përgatiten në aspektin shpirtëror, moral dhe praktik, si dhe në drejtim të forcimit të lidhjeve fetare, ideologjike dhe emocionale me besimtarët, si dhe kundërshtimin e arrogantëve.

Kushdo që është i gatshëm të mbrojë vlerat, atdheun islam dhe flamurin valëvitës të Islamit, në rast se atdheu i Islamit është i ekspozuar ndaj rrezikut, atëherë ai mund të pretendojë se do t'i hyjë rrezikut prapa Imamit të zamanit, pasi të shfaqet. Ata që nuk përballen dhe janë të paqëndrueshëm në përballje me rrezikun, devijimet, hijeshitë e dynjasë dhe ëmbëlsinë e saj dhe ata që nuk janë të gatshëm të kryejnë ndonjë lëvizje që do t'i ekspozonte ambiciet e tyre ndaj rrezikut, atëherë u takon atyre që të jenë ndër ata që presin Imamin e zamanit (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*).

Pra, ai që pritet si reformator madhështor, duhet të përgatisë, në vetvete, përbërësit e mirësisë, të veprojë atë që ai mundet dhe të jetë i palëkundur në realizimin e mirësisë.

Islami në Iran dhe përgatitja për pritjen e Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*)

Udhëheqësi ynë, Sejjid Ali Khamenei (*Allahu ia shtoftë jetën!*) ka thënë, “Por si realizohet kjo përgatitje? Ajo realizohet në të njëjtën mënyrë që ju i shihni shembujt e tij në shoqërinë tuaj. Sot, në Iranin islam, ekziston një shkëlqim moral që nuk ka të ngjashëm me kudo tjetër në botë, për aq sa ne kemi njohuri dhe në dritën e lajmeve dhe të raporteve që na vijnë. Ne jemi shumë të vëmendshëm për atë që ndodh në botë. Sot do të gjeni të rinj që i kanë përbuzur dëshirat e tyre materiale dhe shkojnë drejt horizonteve morale. Sigurisht, ka edhe disa të rinj që largohen nga ky rregull. Kjo nuk është një dukuri e natyrshme në çdo vend të botës, kur sheh një numër kaq të madh të rinjsh të një brezi. Kjo nuk ka asnjë përputhje me këtë trend moral dhe me këtë vrull. Atë nuk e gjen në të gjithë botën, përveçse në këtë vend.

Disa mendonin se kjo dukuri është e veçantë vetëm për periudhën e luftës! Është e vërtetë që kushtet e periudhës së luftës ishin më pjellore dhe pasojat e saj, në këtë aspekt, ishin më të larta dhe më të spikatura. Por, kjo dukuri nuk është vetëm për periudhën e luftës, përkundrazi ajo është dëshmuar edhe sot.

Të rinjtë e zgjedhur e besimtarë, nga rinia e Hezbollahut, i kanë shtypur epshet e tyre shpirtërore, si dhe i kanë anashkaluar ambiciet e parave dhe të pasurisë, edhe nëse ka disa të tjerë që i pasojnë këto tundime, duke e ndotur atmosferën. Ata ecin me përkushtim, durim dhe largpamësi, pa u shqetësuar për zbukurime të tilla dhe të ngjashme me këto. Shembulli i tyre kufizohet me ekzistencën në këtë vend. Vetëm atëherë është e mundur të përparoni hap pas hapi drejt mirësisë.

E njëjta situatë është edhe për gratë dhe mbase mund të thuhet se gratë e vendit tonë janë më të mira se gratë e çdo vendi tjetër në botë. Gratë në vendin tonë kanë përparësi në veprimtarinë politike, kulturore dhe aspekte të tjera formuese. Kur vjen koha e xhihadit, nënat në vendin tonë i dërgojnë vetë fëmijët e tyre në front dhe ato marrin drejtimin në menaxhimin e shtëpisë, biznesit, rritjen dhe edukimin e fëmijëve.

I lavdëruar qoftë Allahu, që ky vend është një vend i fuqishëm dhe i dashur. Madje edhe armiqtë e dëshmojnë fuqinë e tij, madhështinë e njerëzve të tij, sinqeritetin e zyrtarëve të tij dhe kapjen e tyre në Islam. Të gjitha këto janë nga bereqeti dhe mirësitë e Islamit. Kështu që është e mundur që të përgatitet atmosfera.

Me ndihmën dhe lejen e Allahut, nëse zgjerohet kjo atmosferë, atëherë përgatitet terreni për shfaqjen e tij. Në këtë mënyrë realizohet edhe dëshira e kahershme që kanë ndjekur prej kohësh mendjet e njerëzimit dhe mendjet e myslimanëve ...”

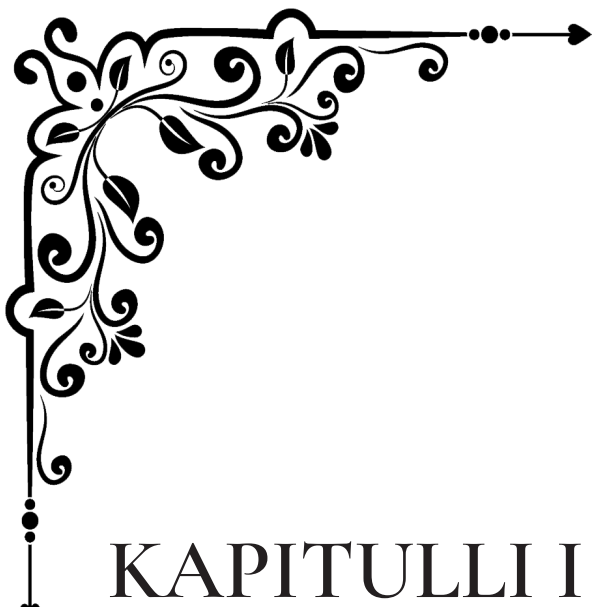
Në të vërtetë, fjalët e udhëheqësit, në lidhje me rolin e Iranit në përgatitjen për shfaqjen e Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*), nuk janë fjalë retorike. Përkundrazi, ka shumë referenca nga transmetimet që miratojnë rolin e rëndësishëm të shtetit islam iranian.

Është transmetuar nga Hasani (*Paqja qoftë mbi të!*): “*Del një burrë nga Rreji (një rajon në Iran), me katër mijë vetë, rrobat e tyre janë të bardha dhe flamurët e tyre janë të zinj. Në krye të tyre është Mehdiu dhe askush nuk e takon atë*”.³⁵

Transmetohet se i Dërguari i Allahut (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë: “*Nëse shihni flamurë të zinj që vijnë nga Horosani, atëherë shkoni tek ata edhe, nëse zvarriteni në borë, sepse atje është kalifi i Allahut, Mehdiu*”.³⁶

³⁵Është transmetuar nga El Hafidh Ibn Hamad në “Kitabul Fiten”.

³⁶Është transmetuar nga El Hafidh Ebu Naim.

KAPITULLI I TRETË

RËNDËSIA DHE DOMOSDOSHMËRIA E BESIMIT TE MEHDIU

- Besimi te Imam Mehdiu (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!) është trajtuesi më i mirë për shumë sëmundje morale dhe shoqërore
- Shpresa dhe besimi për të ardhmen

Besimi te Imam Mehdiu (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*) është trajtuesi më i mirë për shumë sëmundje morale dhe shoqërore

Besimi te Imam Mehdiu (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*) nuk është një çështje e thjeshtë. Ndikimi i tij nuk është i kufizuar vetëm në entitetin e individit ose të kombit, por është një çështje që duhet të rrënjoset fort në shpirtat e myslimanëve, për shkak të ndikimeve të saj psikologjike dhe jetësore për ekzistencën e tyre.

Ashtu sikurse besimi në Zot, në Ditën e fundit, te shpërblimi dhe ndëshkimi, te Profetët dhe Imamët është shumë i rëndësishëm për qenien mendore, shpirtërore, sjelljen dhe moralin e njeriut, ashtu është edhe besimi te Imam Mehdiu (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*), për vetë rolin e rëndësishëm që ai ka, jo vetëm në formësimin e individit mysliman, por edhe të umetit islam. Kështu që duhet përkujdesje për të dhe rrënjosja e tij në shpirta.

Udhëheqësi ynë, Sejjid Ali Khamenei (*Allahu ia shtoftë jetën!*), ka thënë: “Kjo lindje e madhe dhe ky përkujtim i madh duhet të jetë mësim frymëzues për ne. Emocionet janë të nevojshme, pasi ato përfaqësojnë mbështetjen dhe nxitjen për shumë vepra të mira dhe të dobishme për bijtë e njerëzimit.

Besimi dhe ndjenja e zemrës, në ekzistencën e këtij shpëtimtari të madh të botës, është (ilaçi) një trajtues i dobishëm për shumë sëmundje dhe probleme morale, shpirtërore dhe sociale. Ne duhet të nxjerrim mësim nga ky frymëzim, simbol dhe ngjarje madhështore, për të cilën zhvillohen çdo vit festivale dhe parfumohen zemrat. Pra, është e nevojshme që mësimet e thella që përkujtojnë këtë ngjarje, të bëhen për ne mësues në fushën e reformimit të veprimtarisë dhe sjelljes sonë, sepse vetëm atëherë përparimi i shoqërisë sonë drejt përsosmërisë, do të jetë i lehtë dhe i shpejtë ...”

Kur një person kryen një studim në dy akse (boshte) për çështjen e lindjes së Mehdiut dhe beson në të, ai do të vërejë gjurmë (shenja) dhe rezultate të rëndësishme dhe të vlefshme në këtë drejtim.

AKSI I PARË: Në kuadër të përsosjes individuale të një personi, kushdo që beson te Mehdiu (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*), do të jetë më i suksesshëm në arritjen e mënyrave të përsosjes shpirtërore dhe afërsisë me Allahun e Madhëruar. Ai do të lidhet shpirtërisht me boshtin e urtësisë hyjnore dhe qendrën e rrezatimit të mëshirës së Allahut të Madhëruar dhe të Lartësuar. Ne shohim edukatorët dhe udhëzuesit shpirtërorë dhe moralë, të cilët gjatë bisedave dhe këshillave të tyre edukative lutën gjithmonë për Imamin e madh. Është e njëjta lidhje zemre dhe udhëzues shpirtëror drejt atij Imami që konsiderohet si shfaqja e mëshirës, e fuqisë dhe e drejtësisë së të Plotfuqishmit dhe të Lartësuarit, që i jep njeriut përsosmëri shpirtërore dhe morale.

Kjo çështje ka një dimension shumë të gjerë, sepse kushdo që është i lidhur me zemrën dhe shpirtin i tij, me këtë Imam të pagabueshëm, patjetër që do të marrë pjesën e tij të kësaj lidhjeje. Natyrisht që kjo duhet të jetë një lidhje e vërtetë, sepse vetëm oratoria nuk është e dobishme në këtë fushë. Ashtu sikurse e theksova, nëse njeriu e drejton shpirtin e tij dhe i siguron vetes njohuri të mjaftueshme në këtë fushë, atëherë ai do të marrë pjesën e tij. Pra, ky bosht përfaqëson hapësirën individuale dhe drejtimin për përsosjen personale dhe morale të njeriut ...”

AKSI I DYTË: Hapësira e përgjithshme e jetës shoqërore dhe çfarë lidhet me fatin e popujve dhe njerëzimin në tërësi. Në këtë këndvështrim, besimi te Mehdiu i premtuar (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*), si dhe çështja e shfaqjes, daljes dhe pritjes së tij, konsiderohet një thesar i çmuar, nga ku popujt dhe kombet mund të përfitojnë shumë.

Shpresa dhe besimi në të ardhmen

Udhëheqësi ynë, Sejjid Ali Khamenei (*Allahu ia shtoftë jetën!*), vijon të na shpjegojë përfitimin e përgjithshëm shoqëror të besimit të Mehdiu (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*). Ai ka thënë: “Supozoni se një anije ndodhet e rrethuar nga dallgët dhe pasagjerët e saj nuk e besojnë se ekziston një plazh i sigurt, për mijëra kilometra larg. Ata kanë pak ushqim, ujë dhe mjete lëvizjeje. Si do të ishte gjendja e pasagjerëve të kësaj anijeje? A mund të imagjinohet se ata do të bënin përpjekje për ta drejtuar këtë anije për të ecur përpara? Absolutisht që jo, sepse, kur një person mendon se vdekja e tij është e pashmangshme, çfarë përpjekje dhe aktiviteti do të bëjë ai? Ai do të humbasë të gjitha shpresat në këtë situatë.

... Dhe peizazhi tjetër është se udhëtarët e kësaj anijeje janë të sigurt se ekziston një plazh afër, që mund të arrijnë në të. Ata nuk e dinë se edhe sa përpjekje duhet të bëjnë për ta arritur atë, por janë të sigurt për ekzistencën e atij plazhi dhe e kanë mundësinë e arritjes në të. Në një rast të tillë, çfarë do të bënin pasagjerët e asaj anijeje? Sigurisht, ata do të bëjnë gjithçka që kanë në dorë, për të arritur të sigurt në breg. Edhe nëse u jepet vetëm një orë kohë, ata do ta shfrytëzojnë atë orë duke u aktivizuar me korrektësinë me të madhe dhe me qëllim bashkëpunimin intelektual dhe fizik për të arritur në plazh.

Kështu që shpresa e luan dhe e ka një rol të tillë. Për sa kohë që shpresa ekziston në zemrën e një personi, vdekja do të largohet nga ajo zemër, sepse shpresa e shtyn njeriun drejt aktivitetit dhe energjisë dhe e bën atë të jetë aktive dhe të përpiqet të mbetet e gjallë...”

Ky besim nuk është vetëm një burim ngushëllimi, por edhe një burim bujarie dhe force. Është një burim bujarie, sepse besimi te Mehdiu hedh poshtë dhe nuk pranon shtypjen dhe padrejtësinë. Kur ai sundon në të gjithë botën, është burim i forcës dhe i shtysës së pashtershme. Ai është rreze e dritës që i reziston dëshpërimit në shpirtin e një personi, si dhe ruan shpresën e ndezur në gjoksin e tij, pavarësisht nga predikimet që provokojnë dhe thellojnë padrejtësinë. Dita e premtuar dëshmon se drejtësia mund të përballet me një botë plot padrejtësi. Ajo destabilizon shtyllat e padrejtësisë, duke rivendosur ndërtimin e drejtësisë. Padrejtësia, pa marrë parasysh sa e fortë dhe e shtrirë është në të gjithë botën, si dhe duke kontrolluar potencialet e saj, sërish është një gjendje e panatyrshme dhe duhet të mposhtet. Ajo është humbje e madhe dhe e pashmangshme e padrejtësisë, ndërsa drejtësia është në kulmin e lavdisë së saj. Ajo është shpresë e madhe përpara çdo individi dhe çdo kombi të shtypur, si dhe zotëron aftësinë për të ndryshuar ekuilibrin dhe për të rindërtuar.

Vetë ideja e Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*) është më e vjetër dhe më e gjerë se Islami. Cilësitë e tij të hollësishme, që Islami i ka përcaktuar, janë më të kënaqshme për të gjitha dëshirat që e kanë ndjekur këtë ide, që nga agimi i historisë fetare. Ajo është dhurata më e çmuar, dhe nxitja më e fuqishme e ndjenjave të të shtypurve dhe të torturuarve gjatë gjithë historisë.

E gjithë kjo është sepse Islami e ka shndërruar idenë nga e padukshmja në realitet, nga e ardhmja në të tashmen, nga dëshira për një shpëtimtar që bota do të prodhojë në një të ardhme të largët e të panjohur, te besimi në ekzistencën e shpëtimtarit dhe shpresën e tij, deri në ditën e premtuar, si dhe përfundimin e të gjitha kushteve që e lejojnë atë të ushtrojë rolin e tij të madh.

Mehdiu nuk është më një ide që pret lindjen e tij, apo një profeci që ne shpresojmë ta vërtetojmë, por përkundrazi, është një realitet konkret që pret efektivitetin e tij.

Ai është një person specifik që jeton mes nesh, me mishin dhe gjakun e tij. Jeton me shpresat dhe dhimbjet tona, ndan me ne hidhërimet dhe gëzimet tona dhe është dëshmitar në gjithçka. Dëshmon në faqen e tokës, duke filluar nga mundimi i të munduarit, mjerimi i të mjerit dhe shtypja e shtypësit. Ai vuan nga e gjithë kjo, nga afër ose larg dhe pret me padurim momentin kur do të lejohet të shtrijë dorën e tij të mbështetjes te çdo i shtypur, çdo i privuar dhe çdo i mjeruar dhe të presë rrugëtimin e shtypësve. Është e qartë ideja se këto pika referimi islame bashkojnë hendekun e fshehtë midis të shtypurve dhe shpëtimtarit të pritur. Ajo bën që ura midis tyre dhe tij në ndjenjën e tyre shpirtërore të jetë më e shkurtër, pa marrë parasysh sa kohë duhet të presë. Kjo është ajo që i forcon shpirtrat dhe i ringjall ata me shpresë dhe besim në një të ardhme të begatë.

Udhëheqësi ynë, Sejjid Ali Khamenei (*Allahu ia shtoftë jetën!*), ka thënë: “Doktrina e Mehdiut karakterizohet nga një sërë cilësish, që për çdo popull janë si gjaku në trup, apo si shpirti në trup. Ndërmjet këtyre karakteristikave është cilësia e shpresës.

Forcat arrogante mund të arrijnë te njerëzit e dobët deri në pikën ku ata e humbin shpresën. Nëse e humbin shpresën, nuk mund të veprojnë ndonjë vepër, si dhe humbin besimin në realizueshmërinë e çdo aktiviteti që mund të ndërmarrin. Ata mendojnë se janë të prapambetur, koha ka kaluar dhe nuk janë në gjendje të përballen në asnjë mënyrë me kundërshtarin.

Kjo është fryma e dëshpërimit që kolonizatorët dhe arroganca globale sot kërkojnë dhe dëshirojnë te popujt islamë, përfshirë këtu edhe popullin e dashur iranian. Ata dëshirojnë për ne një gjendje dëshpërimi. I shihni disa që të thonë: “Jemi tepër vonë, nuk mund të bëjmë më asgjë! Nuk ka dobi puna dhe lëvizja!”

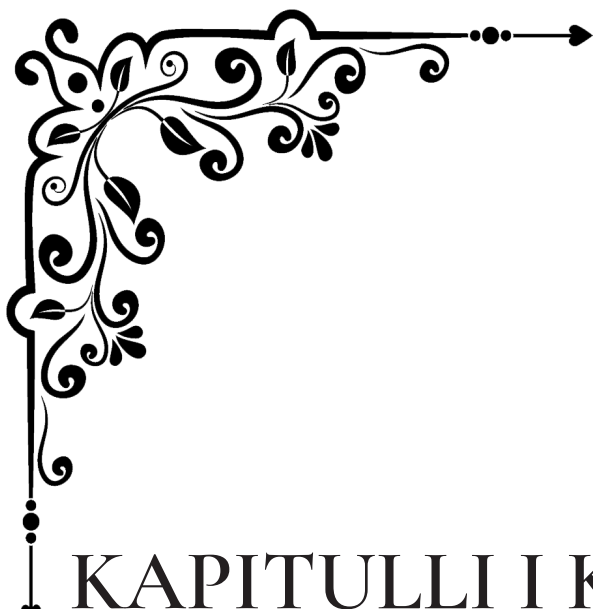
Ata i hedhin dhe i përhapin me forcë këto koncepte në mendjet e njerëzve. Ne jemi të vetëdijshëm për propagandën e tyre të helmuar mediatike armiqësore. Ne ndiejmë qartë se shumica e lajmeve që ata shpërndajnë, synojnë të përhapin dëshpërim në zemrat e njerëzve. Ata shkatërrojnë shpresën e njerëzve kundrejt ekonomisë dhe kulturës. Ata përshkruajnë një të ardhme të errët, të zymtë dhe të paqartë para syve të pritësve të së ardhmes, besimtarëve, mbrojtësve të lirisë dhe çështjeve kulturore dhe politike, si dhe mundësisë së veprimit politik ose kulturor. Por cili është motivi që fshihet prapa kësaj? Ata po përpiqen të shndërrojnë entitetin efektiv, duke vrarë shpresën në zemrat e një mase të vdekur, ose pothuajse të vdekur. Kështu që ata mund të veprojnë me të ashtu si duan. Ata nuk mund të veprojnë me popullin si të dëshirojnë, nëse ai popull është i gjallë. Me trupin e pajetë, çdokush mund të veprojë si të dëshirojë. Por askush nuk mund ta bëjë atë me një ekzistencë të gjallë, aktive, meditative. E njëjta gjë vlen edhe për popujt. Ata nuk mund të bëjnë ndonjë veprim kundër popullit që është i gjallë, i vetëdijshëm dhe vigjilent dhe që e njeh veten dhe lavdinë e tij.

Nëse njerëzit e një vendi janë joaktivë dhe nuk shohin një të ardhme për veten e tyre, atëherë armiqtë e tyre mund t'i tërheqin lehtësisht dhe të projektojnë një të ardhme për ta. Armiqtë e tyre bëhen këshilltarët e tyre, vendosin për ta dhe veprojnë në vendin e tyre, pa hasur ndonjë pengesë, ose rezistencë. Shkaku i gjithë kësaj vjen nga letargjia dhe letargjia vjen si rezultat i humbjes së shpresës.

Besimi në doktrinën e Mehdiut dhe në idenë e Mehdiut të premtuar, ringjall shpresën në zemër. Njeriu që beson në këtë doktrinë, nuk e njeh kurrë dëshpërimin e udhëtimit të tij drejt zemrës së tij. Kjo vjen për shkak të besimit të tij në pashmangshmërinë e një fundi të ndritshëm. Ai përpiqet t'i dorëzohet asaj pa frikë nga mundësitë e dështimit. Është e natyrshme që, kur ata dështojnë ta largojnë këtë doktrinë nga shpirtat, atëherë përpiqen ta shtrembërojnë atë në mendje...”

Në një tjetër thënie të shkëlqesisë së tij, udhëheqësit tonë, Sejjid Ali Khamenei (*Allahu ia shtoftë jetën!*), thuhet: "...është jashtëzakonisht e rëndësishme që brezat bashkëkohorë të njerëzimit të perceptojnë pamundësinë për të bërë diçka përballë padrejtësisë globale. Ne tani po flasim për figura politike në botë, për padrejtësinë e praktikuar nga qendrat e pushtetit në botë, si dhe për sistemin shtypës ndërkombëtar që sundon të gjithë botën dhe që drejtohet nga arroganca. Ne i shohim ata duke thënë: 'Po, është e vërtetë ajo që thoni ju'. Këta njerëz po praktikojnë padrejtësi, por është e pamundur të bësh gjë. Kjo do të thotë se, një grup i madh i figurave politike që mbajnë, gjithashtu, frenat e drejtimit në nivelin global, kanë qenë të mbërthyer nga dëshpërimi. Ata, nga ana e tyre, e imponojnë këtë dëshpërim te popujt e tyre. Në këtë mënyrë, ata shpërdorojnë shpresat dhe aftësitë e popujve të tyre. Është e natyrshme që njerëzit e dëshpëruar nuk janë në gjendje të bëjnë asnjë lëvizje në rrugën e reformave. Ajo që i shtyn njerëzit drejt veprimit dhe lëvizjes, është drita dhe forca e shpresës. Është i pakuptimtë dëshpërimi që i hidhëron shumë udhëheqës në botë. Ndërsa ne besojmë shfaqjen e pashmangshme të Mehdiut të premtuar (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*), si një çështje që do të ndodhë në të ardhmen. Ne themi se është e mundur ta ndryshosh hartën politike të botës, ashtu si është e mundur të luftosh padrejtësinë dhe qendrat e fuqisë. Kjo nuk nënkupton se është e mundur vetëm në të ardhmen, por është e sigurt. Nëse një popull beson në mundësinë e ndryshimit të hartës së padrejtë satanike që ekziston sot në botë, triumfi i tij mbi dominimin e shtypësve është i pashmangshëm. Qeniet njerëzore kanë aftësinë të përpiqen që të ngrenë flamurin e drejtësisë. Është e domosdoshme, për besimtarët myslimanët, që me kalimin e viteve, të mos heqin shpresën nga shpirtrat e tyre. Ata nuk duhet të largohen nga besimi te Mehdiu, edhe me kalimin e kohës dhe të viteve. Kalimi i viteve nuk mund të zhdukë shpresën, ose të zvogëlojë shkëlqimin e saj në zemrat e besimtarëve. Që të gjitha qeniet njerëzore, në të ardhmen që shpresojmë të mos jetë shumë e largët, do të shijojnë drejtësinë, në kuptimin e vërtetë të fjalës.

I KAPITULLI I KATËRT

SISTEMI QEVERISËS I IMAM MEHDIUT,
*(ALLAHU I MADHËRUAR E SHPEJTOFTË ARDHJEN E TIJ TË
NDERUAR!)*

KARAKTERISTIKAT E LËVIZJES DHE E SHTETIT TË MEHDIUT
*(ALLAHU I MADHËRUAR E SHPEJTOFTË ARDHJEN E TIJ TË
NDERUAR!)*

- Lëvizja e Mehdiut (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!) është si lëvizja e Profetëve (Paqja qoftë mbi ta!)
- Ndërmjet forcës dhe këshillës
- Drejtësia
- Zhvillimi i përgjithshëm ekonomik
- Përhapja e shkencës, e kulturës dhe e sigurisë së përgjithshme
- Qeveria e popullit
- Universaliteti i ndikimit politik

Lëvizja e Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*) është si Lëvizja e Profetëve (*Paqja qoftë mbi ta!*)

Allahu i Madhëruar ka thënë: “Ne i çuam të Dërguarit Tanë me prova të qarta dhe bashkë me ta zbritëm Librat (e shenjtë) dhe peshoren (e drejtësisë): që njerëzit të veprojnë drejt. Ne e zbritëm hekurin, në të cilin ka (material për) luftë të fuqishme dhe dobi (të tjera) për njerëzit, me qëllim që Allahu të njohë ata që e ndihmojnë Atë dhe të Dërguarit e Tij, pa e parë Atë. Me të vërtetë, Allahu është i Fortë dhe i Plotfuqishëm.”³⁷

Ajeti fisnik na tregon qartë qëllimin e dërgimit të Profetëve dhe metodologjinë e tyre në mënyrë të shtjelluar. Provat rreth kësaj çështjeje janë argumente të qarta dhe kanë një kuptim të gjerë, që përfshijnë mrekulli dhe fakte logjike, të cilat argumentojnë se Profetët janë lajmëtarë hyjnorë.

Ajo që nënkuptohet me fjalën “Libër” është e njëjtë me librat e zbritur nga Allahu i Madhëruar. “Peshorja”, është një mjet për të peshuar dhe për të matur. Besueshmëria e saj perceptuese është peshorja me të cilën matet pesha. Sidoqoftë, ajo që nënkuptohet këtu është besueshmëria morale, domethënë gjëja me të cilën ne mund të masim të gjitha veprat njerëzore. Ato janë rregulla dhe ligje Hyjnore. Gjithashtu, është një standard për të matur veprat e mira dhe të këqija.

Në këtë këndvështrim, Profetët ishin të pajisur me tri argumente:

- Argumente të qarta;
- Libra qiellorë;
- Standardin për të matur të vërtetën nga gënjeshtra.

Në çdo rast, qëllimi i dërgimit të këtyre burrave të mëdhenj me këto argumente themelore është vendosja e drejtësisë.

Në të vërtetë, ky ajet i referohet një prej qëllimeve të shumta të dërgimit të Profetëve, sepse ne e dimë se Profetët u dërguan për disa qëllime:

Ndërtopërmendim: Arsimimin dhe edukimin, siç thuhet në ajetin vijues: **“Është Ai që u sollti të analfabetëve një të Dërguar nga gjiri i tyre, për t’u lexuar atyre Shpalljet e Tij, për t’i pastruar e për t’u mësuar Librin dhe Urtësinë, ndonëse ata më parë ishin vërtet në humbje të plotë.”**³⁸

Qëllimi tjetër është thyerja e prangave dhe zinxhirëve moralë dhe intelektualë që e kishin robëruar njeriun, ashtu siç tha Allahu i Madhëruar: **“...duke i liruar nga barrët e rënda dhe vështirësitë që kanë pasur.”**³⁹

Midis këtyre janë edhe prangat e moralit të keq. Ky është edhe shkaku që Profeti Muhamed (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*), erdhi për t’i kompletuar virtytet e moralit, ashtu si thuhet në këtë hadith: *“Jam dërguar të përsos virtytet fisnike të moralit”*.⁴⁰

Çdo shoqëri njerëzore, pavarësisht nga niveli i saj i lartë moral, shoqëror, ideologjik dhe shpirtëror, nuk e pengon ekzistencën e njerëzve që ndjekin rrugën e shtypjes dhe të tiranisë, si dhe të të tjerëve që qëndrojnë në Rrugën e drejtësisë. Ata janë vazhdimësi e pasimit të këtij ajeti: **“Ne e zbritëm hekurin, në të cilin ka (material për) luftë të fuqishme dhe dobi (të tjera) për njerëzit.”**⁴¹

³⁷Surja “El Hadid”, ajeti 25.

³⁸Surja “El Xhumua”, ajeti 2

³⁹Surja “El A’raf”, ajeti 157.

⁴⁰El Mexhlsij, “Biharul Enuar”, vëll. 71, f. 372. K. “Husnul Khuluk”, përfundimi i hadithit të parë.

⁴¹Surja “El Hadid”, ajeti 25.

Po, është e vërtetë, se për Profetët e drejtë u vunë në dispozicion tri mjete, që idetë dhe konceptet që ata përcillnin, të ndikonin te masa e gjerë. Në mënyrë që të përmbushin qëllimet e tyre, për të cilat ata janë dërguar, Allahu i Plotfuqishëm vuri hekurin si forcë të madhe në shërbim të të Dërguarve të Tij.

Udhëheqësi ynë, Sejjid Ali Khamenei (*Allahu ia shtoftë jetën!*) ka thënë: “... duke pritur ditën që ai do të shfaqet, e cila është si një rilindje, njëjtë si rilindja e Profetëve. Ajo përfundon me fitore dërrmuese në frontin e mosbesimit dhe të hipokrizisë. E shpëton botën nga padrejtësia, diferencimi, dominimi dhe shfrytëzimi. Ajo ditë do të vijë dhe ky premtim do të përmbushet...”

Ndërmjet forcës dhe këshillës

Ajeti i mësipërm përcolli një pamje gjithëpërfshirëse dhe të hollësishme, nga pikëpamja islame, në fushën e edukimit dhe të arsimit, duke zgjeruar rrethin e drejtësisë dhe duke e vendosur atë në bashkësinë njerëzore. Në fillim, ajeti theksoi domosdoshmërinë e përfitimit prej provave, argumenteve, librave hyjnorë, standardeve të vlerave dhe qartësisë të rregullave dhe ligjeve. Kjo bëhet që të vendosen bazat për një revolucion të fortë intelektual, kulturor dhe shpirtëror, të bazuar mbi bazën e arsyes dhe të logjikës.

Sidoqoftë, në rast se këto mjete dhe metoda nuk japin rezultat, arrihet në një rrugë pa krye dhe të mbyllur. Në pamundësi për t'u realizuar me metoda të përparuara, për shkak të papajtueshmërisë së tiranëve, atëherë lajmëtarët e të vërtetës dhe të barazisë, duke u përballur me arrogancën dhe duke u kthyer nga vlerat, standardet dhe dispozitat (libri dhe peshorja), vlerësojnë rolin e hekurit.

Ai është shumë i fuqishëm dhe vjen si një shuplakë e fortë mbi kokat e tiranëve dhe të njerëzve zullumqarë. Në këtë mënyrë, ata do t'i nënshtrohen drejtësisë dhe thirrjes të së vërtetës që sollën Profetët (*Paqja qoftë mbi ta!*).

Në një hadith të transmetuar nga i Dërguari i Allahut (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*), në lidhje me këtë çështje, thuhet: “Unë u dërgova me shpatë afër Kiametit, që të adhurohej vetëm Zoti, pa asnjë ortak, si dhe riskun tim e bëri nën hijen e shtizës time”.⁴² Ky hadith tregon se i Dërguari i Allahut (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*), u urdhërua të mbante armë përballë mosbesimit dhe arrogancës. Këtë e bënte, sepse ajo periudhë e kërkonte diçka të tillë, dhe jo se parimi dhe baza e doktrinës islame është forca. Kështu do të jetë edhe periudha e Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*) periudhë e forcës dhe e luftës.

Udhëheqësi ynë, Sejjid Ali Khamenei (*Allahu ua shtoftë jetën!*), thotë: “Një mësim tjetër që duhet të na mësojë besimi te Mehdiu dhe festat e gjysmës së Shabanit, është se drejtësia që ne presim, drejtësia e Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*), që përfshin gjithë botën nuk vjen përmes predikimeve dhe këshillave. Kjo do të thotë se Imam Mehdiu (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*) është premtimi i popujve. Ai nuk vjen për të këshilluar arrogantët në botë, që ata të ndërpresin shtypjen, ambiciet, autoritarizmin dhe shfrytëzimin e tyre, sepse drejtësia nuk arrihet në asnjë pjesë të botës përmes gjuhës së këshillave. Përkundrazi, vendosja e drejtësisë në botë, ose në ndonjë pjesë të botës, si dhe mënyra që do të vendoset nga trashëgimtari i Profetëve, ka nevojë për njerëz të drejtë, të sinqertë dhe thirrës (duatë) të drejtësisë.

⁴²Tefsiri “El Meragij”, vëll. 27, f. 183.

Ata do t'u drejtohen arrogantëve me gjuhën e forcës, sepse arrogantët nuk e pranojnë gjuhën e këshillave. Ata janë të dehur nga pushteti i tyre i egër. Përkundrazi, me ta duhet të flasësh vetëm me gjuhën e forcës. Profetët e filluan thirrjen e tyre me gjuhën e këshillës, por, kur ata nuk ishin në gjendje t'i përgatitnin dhe t'i mbronin mbështetësit e tyre, filluan t'u drejtoheshin armiqve të monoteizmit dhe armiqve të njerëzimit me gjuhën e forcës”.

Vëreni këtë ajet kur'anor, që flet për drejtësinë dhe thotë se Allahu i Madhëruar i ka dërguar Profetët “që njerëzit të bëjnë drejtësi”. Në këtë ajet thuhet: “**Ne e zbritëm hekurin, në të cilin ka (material për) luftë të fuqishme dhe dobi (të tjera) për njerëzit.**” Thënë me fjalë të tjera, Profetët, përveç thirrjes së tyre me fjalë, u përballën me arrogantët, shtypësit dhe të shtururrit edhe me armë, duke luftuar me ta. Profeti më i nderuar, kur u vendos në Medine dhe vendosi ligjin islam, u lexonte njerëzve vargje të Kur'anit, duke bërë që ato, gjithashtu, të mbërrinin edhe në veshët e armiqve. Por ai nuk u mjaftua me kaq. Është e domosdoshme që mbështetësit e drejtësisë të përgatiten dhe të armatosen para shtypësve, lakmitarëve dhe agresorëve të të drejtave të njeriut..”

Drejtësia

Ndër cilësitë e shtetit të Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*) dhe tiparet e tij të dukshme, është përgjithësimi i drejtësisë dhe sundimi i të drejtës në shoqëri dhe politikë në botë, pastrimi i tokës nga padrejtësia, duke zhdukur plotësisht tiraninë dhe shtypjen.

Transmetime të mirënjohura janë transmetuar nga të gjithë myslimanët në burime të ndryshme islame. Këtu përfshihet ajo që është transmetuar nga Imam Ali ibn El Husejni (*Paqja qoftë mbi të!*). Transmetohet nga gjyshi i tij, se i Dërguari i Allahut (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*), ka thënë: “Nëse do të kishte mbetur vetëm një ditë nga kjo botë, Allahu do ta zgjaste atë ditë, derisa të dilte një burrë nga djali im, që ta mbushë botën me drejtësi, ashtu si është mbushur me padrejtësi”.⁴³

Ndër tekstet që, gjithashtu, i referohen kësaj çështjeje mund të përmendim:

a- I Dërguari i Allahut (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) ka thënë: “Derisa të dalë prej nesh, që ta mbushë botën me drejtësi, ashtu si është mbushur me padrejtësi”.⁴⁴

b- Nga Imam El Bakiri (*Paqja qoftë mbi të!*) transmetohet: “Kur Kaimi (*Paqja qoftë mbi të!*), do të ngrihet, ai do të udhëheqë me drejtësi. Në ditët e tij do të zhduket padrejtësia... E drejta do t'i rikthehet atij që i takon. Ai do të gjykojë mes njerëzve me gjykimin e Daudit (*Paqja qoftë mbi të!*) dhe me gjykimin e Muhamedit (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*)”.⁴⁵

c- Imam El Bakiri (*Paqja qoftë mbi të!*) ka thënë: “Kur Kaimi i Ehli Bejtit (*Paqja qoftë mbi ta!*) do të ngrihet, ai do ta ndajë pasurinë me barazi, do të mbajë drejtësi te nënshtetasit e tij. Kush i bindet atij, i bindet Allahut dhe, kush e kundërshton atë, e ka kundërshtuar Allahun...”.⁴⁶

d- Imam Er Rida (*Paqja qoftë mbi të!*) ka thënë: “Kur të dalë ai, toka do të shndrihet me dritën e Zotit të saj, do të vendoset peshorja e drejtësisë ndërmjet njerëzve dhe askujt nuk do t'i bëhet padrejtësi...”.⁴⁷

⁴³“Biharu El Enuar”, vëll. 36, f. 368.

⁴⁴“Ilzamu Nasib”, vëll. 2, f. 246.

⁴⁵“Ilzamu Nasib”, vëll. 2, f. 157.

⁴⁶“Kifajetul Ether”, f. 165.

⁴⁷“Sherh Ihkakul Hakk”, f. 13 dhe f. 365.

Udhëheqësi Sejjid Ali Khamenei (*Allahu ia shtoftë jetën!*) thotë: “... ju e dini, vëllezër dhe motra, që sloganet më të spikatura të Mehdizmit kanë të bëjnë me drejtësinë. Kështu që, kur ne fillojmë të thërrasim dhe ftojme në të, le të sqarojmë cilësitë e tij, pasi ia kemi përmendur atij prejardhjen e baballarëve të tij kolosë dhe familjen e tij të pastër. Fjalja e parë që e përmend atë, është: “Ku është ai i përgatituri për të prerë traun e errësirës, ku është i prituri për të drejtuar të gabuarin dhe të verbrin, ku është ai që do të largojë shtypjen dhe agresionin?”

Zemrat e njerëzimit vazhdojnë të shpresojnë, derisa të vijë ai shpëtimtar për të prerë traun e errësirës dhe të shkatërrojë ndërtesën e padrejtësisë, e cila është ngritur përgjatë historisë njerëzore, që nga kohët antike dhe ekziston edhe sot e kësaj dite me gjithë forcën e mizorisë, si dhe për të ndaluar shtypësit në kufijtë e tyre. Kjo është gjëja e parë që ata që presin dhe kërkojnë me shfaqjen e Mehdiut të premtuar.

Kur i kujtoni virtytet e tij, kur lexoni zijaretin e Ali Jasinit, paragrafi më i spikatur në të është: “ai e mbush tokën me drejtësi, ashtu siç është e mbushur me padrejtësi dhe shtypje...”

Zhvillimi i përgjithshëm ekonomik

Ndër manifestet e drejtësisë në shtetin e Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*) është drejtësia ekonomike. Midis çështjeve të njohura në hadithet e Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*) është zhvillimi i jetës materiale, duke arritur që shteti të zhvillohet ekonomikisht. Gjithashtu, do të ndryshojë edhe lloji i jetës materiale, për të cilën flasin tekstet fisnike në periudhën e tij, më shumë se gjithçka që kemi njohur në kohën tonë.

Ajo që transmetohet në lidhje me këtë, është se Imam Mehdiu (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*) do të nxjerrë thesaret e tokës dhe do t'i ndajë midis njerëzve. Umeti, në kohën e tij, do të bekohet me ato mirësi që nuk i ka shijuar më parë. Që të gjithë njerëzit do të pasurohen në hijen e shtetit të tij dhe askush nuk do të ketë më nevojë. Nuk do të mbetet asnjë vend në botë pa u rindërtuar dhe pa u rregulluar, ndërsa toka do të nxjerrë të gjithë bereqetin dhe mirësitë e saj.

Është transmetuar nga i Dërguari i Allahut (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*): “Toka do të nxjerrë për atë (*Imamin*), më të shijshmet e bereqetit të saj. Kushdo që do pasuri, do të marrë sa të dojë dhe askush nuk do ta llogarisë se sa do të marrë”.

Gjithashtu, është transmetuar nga i Dërguari i Allahut (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*): “Umeti im do të begatohet në kohën e Mehdiut, me një begati që kurrë nuk është begatuar me të. Nga qielli do t'i zbresin begati, ndërsa toka do të nxjerrë jashtë të gjitha bimët e saj”.

Në një hadith tjetër thuhet: “Atëherë toka do të tregojë thesaret dhe bereqetin e saj. Njeriu, në atë ditë, nuk do të gjejë dikë, ose një vend për të dhënë bamirësinë e tij, sepse pasuria i përfshin të gjithë besimtarët”.

Gjithashtu, transmetohet prej Imam Bakirit (*Paqja qoftë mbi të!*): “Allahu i Madhëruar do ta triumfojë fenë e tij, edhe nëse politeistët e urrejnë atë. Në tokë nuk do të ketë asnjë shkatërrim, përveç se do të kujdeset dhe do ta rregullojë atë”.⁴⁸

Shteti i Mehdiut është shteti i sigurisë, i kulturës autentike islame, i dijes dhe i së vërtetës. Transmetimet e ndryshme e kanë përcjellë këtë. Ndër to përmendim:

“Kur do të vijë El Kaimu (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*) të vendosë ligjet dhe të gjykojë me drejtësi, do të largojë ditët e padrejtësisë dhe do të sjellë siguri”.⁴⁹

Gjithashtu, është përmendur se “e moshuara e dobët del nga lindja për të shkuar në perëndim, pa e penguar askush”.⁵⁰

Ajo që tregon përhapjen e kulturës dhe të diturisë, është hadithi i transmetuar nga Imam El Bakiri (*Paqja qoftë mbi të!*): “E përcjellin urtësinë në kohën e tij, në mënyrë që edhe gruaja në shtëpinë e saj të gjykojë me Librin e Zotit të Plotfuqishëm dhe Sunetin e të Dërguarit të Zotit (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*)”.⁵¹

Udhëheqësi ynë, Sejjid Ali Khamenei (*Allahu ia shtoftë jetën!*) thotë: “Drejtësia e atij shteti hyjnor dhe qeverisë hyjnore në tokë qëndron në atë që të gjithë të marrin pjesën e tyre të njohjes së të vërtetës dhe të punojnë sipas saj...”

Të dashur të rinj, që jeni akoma në fillimet e jetës suaj dhe në fillimin e rrugëtimit dhe përpjekjeve tuaja! Ju duhet të përpiqeni të përgatitni terrenin për një periudhë të tillë. Një periudhë që do të jetë e pastër nga çdo formë e padrejtësisë dhe e korrupsionit, një periudhë ku mendja dhe mendimi njerëzor bëhet më i vetëdijshëm, më i logjikshëm dhe më krijues. Një periudhë, ku popujt do të pushojnë së luftuari midis tyre. Do të përfundojnë luftërat rajonale që ndodhin sot dhe luftërat botërore që ndodhën më herët. Është periudha e paqes dhe e qetësisë, epoka e sigurisë në të gjitha pjesët e botës ...”

⁴⁸ “Bihar El Enuar”, vëll. 52, f. 191.

⁴⁹ “El Irshad”, i Esh Shejh El Mufijid, vëll. 2, f. 383.

⁵⁰ “El Kafij”, vëll. 8, Hadithi 487, f. 313.

⁵¹ “Kitab El Gajbetu”, f. 239.

Qeveria e popullit

Sejjid Ali Khamenei (*Allahu ia shtoftë jetën!*) ka thënë: “...një tjetër mësim që nxjerrim, është se qeveria e ardhshme e Mehdiut të premtuar, do të jetë një qeveri popullore, në çdo kuptim të fjalës. Çfarë do të thotë popullore? Kjo do të thotë të mbështetesh te besimi, vullneti dhe fuqia e masave popullore. Imami i premtuar nuk e mbush botën me drejtësi dhe barazi i vetëm. Përkundrazi, do të vendosë drejtësinë hyjnore në çdo vend të globit. Ai krijon një qeveri njëqind për qind popullore, duke u ndihmuar dhe duke u mbështetur në masat popullore besimtare. Ndryshimi midis kësaj qeverie popullore dhe qeverive që pretendojnë se janë popullore dhe demokratike në aktualitetin tonë bashkëkohor, është sikurse largësia midis tokës dhe qiellit. Ajo që sot njihet dhe thirret në nivel botëror si demokratike dhe udhëheqje popullore, është e njëjtë me diktaturat e vjetra, vetëm se kanë veshur petkun e ri. Diktatura e klasave, nëse ka konkurrencë, atëherë zhvillohet midis klasave dhe populli nuk ka interes për të. Një parti, pasi merr pushtetin dhe mban frerët e gjërave në vend, në saje të aftësisë së saj politike, e përdor pushtetin për të mbledhur para dhe pasuri për të mirën e saj dhe e shfrytëzon atë për të marrë më shumë pushtet.

Demokracitë e përhapura sot, në botën tonë bashkëkohore, bazohen në media false, që mashtrojnë sytë dhe zemrat. Shikoni ata që flasin sot në botë me parullat e demokracisë. Çfarë bëjnë ata gjatë fushatave elektorale për të kandiduar për presidencë, ose për kuvendet parlamentare. Shikoni paratë që ata shpenzojnë. Demokracia është e marrë peng nga fuqia e parave.

Udhëheqja popullore i Imam Mehdiut, do të thotë udhëheqje popullore fetare, e cila ndryshon plotësisht nga kjo metodë.

Për këtë arsye, unë theksoj dhe tërheq vëmendjen mbi domosdoshmërinë e kujdesit ndaj keqpërdorimit financiar brenda organeve të pushtetit, nën juridiksionin e qeverisë. Humbja e madhe rezulton nga korrupsioni ekonomik brenda aparatit të shtetit. Ajo përfaqësohet nga përdorimi i parave, për t'i shërbyer pushtetit dhe pushteti, për t'i shërbyer parave. Në këtë formë kristalizohet roli i gabuar, ku abuzohet me pushtetin dhe përgjegjësinë, për të grumbulluar pasuri dhe para. Më pas, këto para përdoren për blerjen e votave të zgjedhësve, qoftë kjo një blerje e hapur, siç është e zakonshme në shumë rajone të botës, ku ata paguajnë dhe i blejnë votat haptas, ose i blejnë fshehtas në mënyra të ndryshme, si p.sh. duke fituar popullaritet përmes shpenzimeve të ndryshme.

Nëse zërat e masave polarizohen përmes mediave dinake, atëherë kjo nuk është udhëheqja popullore dhe as pjesëmarrja e masave. Përkundrazi, votat e popullit janë bërë pjesë në një lojë. Ato kërkohen me mashtrim. Mashtrimi për të tërhequr votat e masave është një krim në sistemin islam. Shfrytëzimi i pushtetit për të përfituar pasuri konsiderohet si një nga krimet më të mëdha. Përkrahësit e Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*) janë urdhëruar të marrin minimumin e pagës së tyre...”

U niversaliteti i ndikimit politik

Përcillet në transmetime se shteti i Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!*) përfshin ndikimin e tij politik në të gjithë botën. Atij shteti do t'i nënshtrohen të gjithë popujt, shoqëritë dhe sistemet politike në Lindje dhe Perëndim. Në këtë mënyrë, të gjithë njerëzit do të jenë nënshtetas të një udhëheqësi dhe nën drejtimin e një qeverie qendrore. E gjithë bota do të sundohet nga një sistem politik, i cili është një sistem i drejtë shoqëror.

Allahu i Madhëruar thotë në Kur'anin e Shenjtë: “Allahu u ka premtuar atyre prej jush, që besojnë dhe që bëjnë vepra të mira, se do t'i bëjë mëkëmbës në Tokë, ashtu si i ka bërë ata para tyre dhe që do t'ua forcojë fenë e tyre, me të cilën Ai është i kënaqur dhe që frikën do t'ua shndërrojë në siguri. Le të më adhurojnë Mua e të mos më shoqërojnë asgjë (në adhurim). Sa për ata që, pas kësaj, mohojnë (besimin), pikërisht ata janë të mbrapshtët.”⁵²

Allahu i Madhëruar thotë: “Ne shënuam në Zebur, pas Teuratit, që tokën (e Xhenetit) do ta trashëgojnë robtë e Mi të mirë.”⁵³

Transmetohet nga Imam El Bakiri (*Paqja qoftë mbi të!*): “El Kaimu do të dalë i fuqishëm, mbështetet në fitore, toka do të përulet për të dhe para tij do të shfaqen thesare, fuqia e tij do të arrijë në Lindje dhe Perëndim”.⁵⁴

Gjithashtu, transmetohet se ka thënë: “Mehdiut dhe shokëve të tij, Allahu i Madhëruar u jep zotërimin e lindjes së tokës dhe të perëndimit të saj”.⁵⁵

Udhëheqësi ynë, Sejjid Ali Khamenei (*Allahu ia shtoftë jetën!*) ka thënë: “...kur përmendim virtytet e tij, apo kur lexojmë zjaretin e Ali Jasinit, ndër të tjera thuhet: ‘...ai (Imam Mehdiu) e mbush tokën me drejtësi, ashtu siç është e mbushur me padrejtësi...’ Ai do ta mbushë botën me drejtësi në çdo pjesë të saj. Kjo është ajo që nënkuptojnë transmetimet e shumta.

Bazuar nga sa thamë më sipër, ata që presin Mehdiun e premtuar, e dinë se ajo është pritja për vendosjen e drejtësisë. Humbja e drejtësisë është shqetësimi më i madh prej të cilit vuan sot njerëzimi. Sistemet e padrejtësisë, në të gjithë botën, e praktikojnë padrejtësinë në të gjitha format e saj, duke i grabitur të drejtat natyrore njerëzore. Sidoqoftë, çështja sot është përkeqësuar më shumë sesa përgjatë historisë. Njeriu kërkon ta largojë këtë realitet dhe atë e pret nga shfaqja e Mehdiut të premtuar. Çështja është kërkimi i drejtësisë. Mësimi i parë që mund të nxjerrim nga kjo temë, është shkatërrimi i ngrehinës së padrejtësisë në nivelin global...”

⁵² Sure “En Nûr”, ajeti 55.

⁵³ Sure “El Enbijâ”, ajeti 105.

⁵⁴ “El Biharul”, vëll. 52, f. 191.

⁵⁵ “Biharul Enuar”, vëll. 24, f. 166.

PËRMBAJTJA

HYRJE	5
FJALA E BOTUESIT	7
KAPITULLI I PARË : ÇËSHTJA E MEHDIUT (ALLAHU I MADHËRUAR E SHPEJTOFTË ARDHJEN E TIJ TË NDERUAR!)	
- Baza e kësaj çështjeje globale	15
- Pozita e Mehdiut në Islam	17
- Shfaqja e Shpëtimtarit është një frymëzim i natyrshëm	21
- Shi'itët dhe Mehdiu (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!)	22
- Pse mungon ai atëherë?	23
KAPITULLI I DYTË: ÇËSHTJA E MEHDIUT (ALLAHU I MADHËRUAR E SHPEJTOFTË ARDHJEN E TIJ TË NDERUAR!) NDËRMJET MOHUESVE (KUNDËRSHTARËVE) DHE ATYRE QË E BESOJNË (PËRKRAHËSVE)	
- Kundërshtarët arrogantë dhe çështja e Imam Mehdiut (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!)	27
- Përkrahësit e painformuar (injorantë) dhe çështja e Imam Mehdiut (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!)	31
- Çfarë do të thotë pritje?	32
- Përgatitja	34
- Mënyra e përgatitjes së mbështetësve të Imam Mehdiut (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!)	36
- Islami në Iran dhe përgatitja për pritjen e Imam Mehdiut (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!)	39

PËRMBAJTJA

KAPITULLI TRETË: RËNDËSIA DHEDOMOSDOSHMERIA E BESIMIT TE MEHDIU

- Besimi te Imam Mehdiu (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!) është trajtuesi më i mirë për shumë sëmundje morale dhe shoqërore 43
- Shpresa dhe besimi për të ardhmen 45

KAPITULLI I KATËRT : SISTEMI QEVERISËS I IMAM MEHDIUT, (ALLAHU I MADHËRUAR E SHPEJTOFTË ARDHJEN E TIJ TË NDERUAR!)

Karakteristikat e lëvizjes dhe e shtetit të Mehdiut (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!)

- Lëvizja e Mehdiut (Allahu i Madhëruar e shpejtoftë ardhjen e tij të nderuar!) është si lëvizja e Profetëve (Paqja qoftë mbi ta!) 51
- Ndërmjet forcës dhe këshillës 53
- Drejtësia 55
- Zhvillimi i përgjithshëm ekonomik 57
- Përhapja e shkencës, e kulturës dhe e sigurisë së përgjithshme
- Qeveria e popullit 60
- Universaliteti i ndikimit politik 62

(الإمام المهدي (عجل الله فرجه)

آية الله العظمى السيد علي الخامنئي (دام ظلّه الشريف)

تيرانا 2021

اسم الكتاب: الإمام المهدي (مجلد الله فرجه)

المؤلف: آية الله العظمى السيد علي الخامنئي (دام ظله الشريف)

المترجم: الحاج الشيخ ولنت مرينا

التصحيح الأدبي: يريداكولا

التصحيح اللغوي: ويولساكاراي

الاخراج النهائي و تصميم الغلاف: إسرائ مرينا

ناشر: جمعية النسيم - تيرانا - ألباني